

ผลการสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่น

จากการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่นออกมาแล้วในบทที่ 5 บทที่ 6 นี้ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีในเรื่องของจิตวิทยาความรักและความสัมพันธ์ซึ่งประกอบด้วย แนวคิดเรื่องการจับคู่และการเดท, แนวคิดเรื่องจิตวิทยาความรักโรแมนติก และแนวคิดเรื่องบริบทสังคมญี่ปุ่นมาประกอบการสังเคราะห์ ซึ่งจะมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครแต่ละตัวประกอบการสังเคราะห์เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจชัดเจนขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละคร

ภาพที่ 6.1 คาซึโน เร จากเรื่อง "สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา" เรียนอยู่ไฮสกูลปี 1 เป็นเด็กหนุ่มเลือดร้อน ชอบใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา โด่งดังในหมู่สาวๆ เคยมีแฟนเป็นรุ่นพี่ในโรงเรียนเดียวกัน และเคยที่ความสัมพันธ์ทางเพศแล้ว ฐานะครอบครัวดี แต่แยกมาอยู่เองคนเดียวเพราะเข้ากับพ่อซึ่งแท้จริงแล้วเป็นพี่ชายของพ่อแท้ๆ ของตัวเองไม่ได้ วัยเด็กได้รับความรักและการดูแลจากแม่ที่

มีอาการทางจิตจึงแสดงอาการรักลูกมากจนคิดว่าสิ่งที่มาเข้าใกล้ลูกจะทำร้ายลูก และสุดท้ายจึงผูกคอตายไป

ภาพที่ 6.2 อะโซ คิระ จากเรื่อง "สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา" เรียนอยู่ไฮสกูลปี 1 เช่นเดียวกับ คาซึโน เร เป็นเด็กมีปัญหาไม่ค่อยมีเพื่อน มักจะอยู่คนเดียวเนื่องจากตอนมัธยมต้นถูกพ่อเลี้ยงข่มขืนโดยอ้างว่ารัก แต่ปัจจุบันย้ายออกมาอยู่กับแม่เพียง 2 คน ชอบวาดรูปและมีฝีมือทางด้านนี้มาก เป็นคนเรียบร้อยเก็บกดไม่ค่อยกล้าแสดงออกแต่หลังจากที่ได้รู้จักคาซึโน เรก็กล้าที่จะทำอะไรเองและแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมา

ภาพที่ 6.3 มุซาชิโอบี เบนเค จากเรื่อง "เรียว" ชายหนุ่มในสมัยเฮอัน เป็นผู้ใหญ่ที่มีลักษณะสุภาพให้เกียรติผู้หญิง ยึดถือธรรมเนียมโบราณ เนื่องจากคนรักถูกพวกตระกูลไทระฆ่าตายเลยตั้งใจจะล้างแค้นให้คนรักและสัญญาว่าจะไม่รักคนอื่นอีก มีฐานะเป็นนักบวชร่างกายใหญ่โต มีกำลังวังชามาก

ภาพที่ 6.4 โทโอยามะ เรียว จากเรื่อง "เรียว" เป็นคนสมัยเฮอันเหมือนกับมุซาชิโอบี เบนเค แต่ข้ามมาอยู่ในยุคปัจจุบันแล้วถูกลบความทรงจำใส่ความทรงจำใหม่ทำให้จำเรื่องราวในสมัยเฮอันไม่ได้เลย เรียนอยู่ไฮสกูลปี 1 มีลักษณะเหมือนเด็กญี่ปุ่นสมัยใหม่ทั่วไปที่ทำตัวเป็นกุลสตรี ไร้ผมยาม และอยากมีความรัก ตั้งใจจะแต่งงานกับคนที่รัก ปฏิเสธการบังคับแต่งงาน

ภาพที่ 6.5 โทเงชิ คารัน จากเรื่อง "พลัสวัน" เข้าไฮสกูลปี 1 เก่งไปทุกด้านไว้ว่าดนตรีหรือกีฬาเพราะรักการฝึกฝนจนทำได้ดี เป็นทายาทนักดนตรีชื่อดัง แต่ถูกกดดันเรื่องเรียนดนตรีมากทำให้หนีมาอยู่ที่ญี่ปุ่นคนเดียว คอยช่วยเหลือดูแลนางเอกตลอดเวลา ทุกครั้งที่เกิดปัญหาจะรู้เสมอว่านางเอกจะเป็นอย่างไร และรู้ใจนางเอกเสมอ

ภาพที่ 6.6 คิตาชิรากาวะ นานาโกะ จากเรื่อง "พลัสวัน" เข้าไฮสกูลปี 1 โรงเรียนเก่าของพี่ชายที่เสียไปแล้วเนื่องจากอุบัติเหตุซึ่งมีสาเหตุมาจากชิโจ ฮิโรซึงู (ผู้ชายที่นางเอกชอบ) เป็นบุตรบุญธรรมของบ้าน มีนิสัยร่าเริงแจ่มใสได้รับการดูแลจากครอบครัวอย่างดี มีความฝันจะทำฝันพาทีมบาสเก็ตบอลชายของโรงเรียนไปถึงการแข่งขันอินเตอร์ไฮแทนพี่ชาย

ภาพที่ 6.7 มัตสึอุระ ยู จากเรื่อง “มาร์มาเลตสุดท้ายที่รัก” นักเรียนไฮสกูล เป็นคนเงิบๆ ชอบเก็บตัวและมีความลับเก็บไว้คนเดียว กังวลว่าตนเองไม่ใช่ลูกแท้ๆ ของที่บ้านและแอบตามหาพ่อแท้ๆ ของตัวเอง มีเสน่ห์เป็นที่ชื่นชอบในหมู่สาวๆ มีลักษณะนิสัยชอบแกล้งคนที่ตัวเองชอบ

ภาพที่ 6.8 โคอิชิคาวา มิชิ จากเรื่อง “มาร์มาเลตสุดท้ายที่รัก” นักเรียนไฮสกูล มีลึนัยว่าเรียงสนุกสนาน มีครอบครัวที่อบอุ่น เคยชอบเพื่อนผู้ชายสมัยมัธยมต้นแต่เข้าใจผิดเลยคิดว่าถูกปฏิเสธมาตลอด

ภาพที่ 6.9 อเล็กซานโดร่า เรวิน จากเรื่อง “อเล็กซานโดร่า” นักศึกษาปี 2 ของมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา มีพ่อเป็นผู้นำนักศึกษาชาวกรีกต่อพบบหนักลับประเทศไปทั้งที่ยังเรียนไม่จบ อาศัยอยู่คนเดียวเพราะแม่แต่งงานใหม่และเข้ากับพ่อเลี้ยงไม่ค่อยได้ เป็นคนขี้อายไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง แต่สู้คนเพราะมีปมด้อยที่ลักษณะคล้ายผู้หญิงทำให้นิยมฝึกคาราเต้และยูโด เคยมีแฟนอายุมากกว่าก่อนที่จะมาชอบนางเอก

ภาพที่ 6.10 แอมโบรเซียร์ ฮาร์ท จากเรื่อง “อเล็กซานโดร่า” สาวสวยแต่หัววนนิสัยดี ชอบแต่งตัว เท็งเข้ามหาวิทยาลัยเดียวกับอเล็กซ์ เรวิน เป็นเพื่อนกับพระเอกมาตั้งแต่เด็ก อาศัยอยู่กับแม่สองคนในอพาทเมนท์ ส่วนพ่อเสียชีวิตตั้งแต่แอมยังเด็ก มีหนุ่มๆ มาจีบมากมาย แต่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือกใคร

ภาพที่ 6.11 คาสึเกะ เคียวสึเกะ จากเรื่อง "ถนนสายนี้ เบรี่ยว" เรียนอยู่ชั้นไฮสกูล มีน้องสาวอีก 2 คน มีความสามารถพิเศษคือ มีพลังจิต มีลักษณะช่วยเหลือคนอื่น ร่าเริงสนุกสนาน ประทับใจนางเอกตั้งแต่เจอกันครั้งแรก

ภาพที่ 6.12 อายุคาวะ มาโดกะ จากเรื่อง "ถนนสายนี้ เบรี่ยว" เรียนอยู่ไฮสกูลเดียวกับคาสึเกะ เคียวสึเกะ เป็นเด็กมีปัญหาเกรงไม่ค่อยไปโรงเรียน ชอบมั่ววุ่นกับเพื่อนหลังเลิกเรียน มีรุ่นน้องที่สนิทคอยตามเป็นสมุนคือ ฮิบายะ ฮิคารุ

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวละครเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจพฤติกรรมของความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่ปรากฏในหนังสือการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ไว้ในส่วนถัดไป

การสังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่น

ในการสังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่นผู้วิจัยแยกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้ การวางตัว, การตอบสนอง, ความเชื่ออาทร, ความไว้ใจ, ความรักใคร่เสน่หา, ความสัมพันธ์ทางเพศ, การเดท, การขอความรัก, รูปแบบความรัก และการแก้ไขปัญหา โดยได้สังเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมของการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องตามประเด็นดังกล่าวดังนี้

1. การวางตัว (Inclusion) เป็นจุดเริ่มต้นของมิตรภาพให้พัฒนาขึ้น

จากการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องที่นำมาศึกษาพบพฤติกรรมของการวางตัวที่แตกต่างกันออกไปได้แก่ การถามทางโดยฝ่ายชาย (คาสึโน เร) เป็นผู้เข้าถามทางฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) ซึ่งทำให้พบความประทับใจจากฝ่ายหญิงเมื่อได้พบกันอีกครั้งในห้องเรียนฝ่ายชายจึงพยายามทำให้ฝ่ายหญิงจำตัวเองและยอมพูดกับตัวเองด้วยการเรียก, ดึงผมแก้มของฝ่ายหญิง, จนกระทั่งโยนกระดาษแผ่นที่ที่ฝ่ายหญิงวาดให้จนได้รับการตอบสนองแล้วฝ่ายชายก็ทำตัวเป็นเพื่อนที่ดีต่อฝ่ายหญิง ไม่ได้แสดงท่าทีสนใจฝ่ายหญิงมากมายอีกทั้งยังตั้งใจแนะนำเพื่อนชายที่แอบชอบฝ่ายหญิง

มานานแล้วอีกด้วยซึ่งพบในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักโบท” (Mars) ถัดมาเป็นการทำกันต่อสู้อันระหว่างฝ่ายชาย (มุซาชิโอบ เบนเค) และฝ่ายหญิง(โทโฮยามะ เรียว) แต่พอฝ่ายชายรู้ว่าฝ่ายหญิงเป็นผู้หญิงจริงๆ จึงเลิกทำฝ่ายหญิงต่อสู้อันแต่ขอเป็นเข้ารับใช้ฝ่ายหญิงแทน โดยคอยดูแลทุกข์สุขตลอดเวลา ไม่ว่าจะไปโรงเรียน ทำการบ้าน อีกทั้งยังช่วยทำงานบ้านต่างๆ อีกด้วย การวางตัวลักษณะนี้พบในการ์ตูนเรื่อง “เรียว” (RYO)

การวางตัวแบบที่ 3 ที่พบคือ การปะทะกันระหว่างฝ่ายหญิง (คิตาชิราคาเวะ นานาโกะ) และฝ่ายชาย (โทงะชิ คารัน) ฝ่ายหญิงตบหน้าฝ่ายชายก่อนเนื่องจากทำร้ายคนที่อ่อนแอกว่าทั้งๆ ที่ฝ่ายชายถูกนักเรียนผู้ชายกลุ่มหนึ่งรุมจะทำร้ายแต่ฝ่ายชายสู้ได้ จากนั้นฝ่ายชายช่วยฝ่ายหญิงตั้งชมรมบาสเก็ตบอลชายขึ้นใหม่อีกครั้ง และคอยดูแลฝ่ายหญิงเรื่อยมา พบในการ์ตูนเรื่อง “พลัสวัน” (+1) ถัดมาเป็นการวางตัวที่ฝ่ายชาย (มัดสึอุระ ยู) มักจะแกล้งฝ่ายหญิง (โคอิชิคาว่า มิชิ) พบในการ์ตูนเรื่อง “มาร์มาเลตสุดที่รัก” (Marmalade Boy) ในการ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” (Alexandrite) เริ่มความสัมพันธ์ด้วยความเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่ยังเด็ก ฝ่ายชายเริ่มมองฝ่ายหญิงในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งก่อน จึงพยายามหาทางเอาชนะใจอีกฝ่ายด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการหารของขวัญให้ในวันเกิดและวันวาเลนไทน์ เป็นต้น และการ์ตูนเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี้ยว” (Orange Road) ฝ่ายชาย (คาสึเกะ เคียวสึเกะ) วางตัวเองเป็นผู้คอยช่วยเหลือนางเอกและผู้อื่นโดยมักจะแอบใช้พลังจิตของตนช่วยเหลือฝ่ายหญิง (อายุคาเวะ มาโดกะ)

การวางตัวนี้อาจจะเริ่มจากการพบกันใหม่ในสถานที่ใหม่ เช่น ในเรื่อง “พลัสวัน” ฝ่ายหญิงพบกับฝ่ายชายครั้งแรกในโรงเรียนแล้วมีเหตุการณ์ที่ดึงดูดทั้งคู่มาพบกัน โดยการกระทำของฝ่ายหญิงสร้างความประทับใจให้ฝ่ายชายทำให้ฝ่ายชายพยายามสานความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นโดยพยายามช่วยเหลือนางเอกในการตั้งชมรมบาสเก็ตบอลชาย แต่อย่างไรก็ตามการช่วยเหลือของฝ่ายชายอยู่บนพื้นฐานความสนใจ ความชอบของฝ่ายชายด้วย หรือในเรื่อง “มาร์มาเลตสุดที่รัก” ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงพบกันครั้งแรกเพราะพ่อแม่ของทั้งสองจะสลับคู่และมาอยู่รวมกัน 2 ครอบครัว ซึ่งพฤติกรรมโวยวายการแสดงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมาในการไม่ยอมรับการตัดสินใจของพ่อแม่ก่อให้เกิดความประทับใจแก่ฝ่ายชายจึงทำให้ฝ่ายชายเริ่มปฏิบัติกรวางตัวเองในลักษณะของการแกล้งคนที่ชอบแต่ไม่ได้แกล้งรุนแรง เพียงแต่จะชอบกวนประสาธน์ ทำเป็นพูดไม่ค่อยดี ไม่ยอมเห็นด้วยกับฝ่ายหญิงง่ายๆ แต่ลึกๆ แล้วเป็นห่วงและคอยดูแลฝ่ายหญิงเรื่อยมา และการ์ตูนเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี้ยว” ฝ่ายชายเพิ่งย้ายมาอยู่ในเมืองนี้และได้พบฝ่ายหญิงทำให้เกิดความประทับใจในตัวฝ่ายหญิงตั้งแต่แรกเห็นเมื่อได้รู้ว่าอยู่โรงเรียนเดียวกันก็ยิ่งทำให้ฝ่ายชายมีโอกาส

ทำความรู้สึกใกล้ชิดกันฝ่ายหญิงมากขึ้นโดยจะมีเหตุการณ์ต่างๆ ผ่านเข้ามาทำให้ฝ่ายชายได้ช่วยเหลือฝ่ายหญิงสร้างความประทับใจให้กับฝ่ายหญิงได้

ในบางครั้งการวางตัวอาจเกิดขึ้นกับคนที่รู้จักกันแล้วก็ได้เช่นกัน ดังในเรื่อง “อเล็กซานเดอร์” ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงรู้จักกันตั้งแต่ยังเด็กสนิทกัน อาจจะมีบางที่ห่างกันไปแต่ก็ยังได้พบกันอยู่เรื่อยๆ เพราะแม่ทั้งสองเป็นเพื่อนกัน ฝ่ายชายเริ่มมองฝ่ายหญิงต่างจากเพื่อนผู้หญิงก่อนแล้วพยายามวางตัวเองให้ดูเป็นผู้ชายที่สามารถปกป้องผู้หญิงได้ เพราะในสมัยเด็กฝ่ายชายมีลักษณะคล้ายเด็กผู้หญิงจึงทำให้ถูกเพื่อนรุมรังแกแต่มีฝ่ายหญิงคอยปกป้องทำให้เมื่อฝ่ายชายสนใจฝ่ายหญิงแล้วจึงจำเป็นต้องสร้างความประทับใจให้ฝ่ายหญิงมองตัวเองว่าเป็นผู้ชายคนหนึ่งที่ สามารถปกป้องผู้หญิงได้ ซึ่งในเรื่องนี้ฝ่ายชายไปเป็นนายแบบ, เรียนคาราเต้และยูโด โดยฝ่ายชายทำไปด้วยความชอบและความต้องการของตัวเองมิใช่ทำไปเพื่อเอาใจฝ่ายหญิงเพียงอย่างเดียว หรือในเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” ฝ่ายหญิงจำฝ่ายชายได้ตั้งแต่เข้ามาตามทางแต่เนื่องจากฝ่ายหญิงกลัวผู้ชายและเข้าใจว่าฝ่ายชายเจ้าชู้คบผู้หญิงหลายคนจึงปิดตัวเองทำเป็นไม่รู้จัก จนกระทั่งมาพบกันอีกครั้งที่ห้องเรียนฝ่ายชายประทับใจรูปวาดฝีมือฝ่ายหญิงจึงพยายามทำให้ฝ่ายหญิงตอบรับมิตรภาพของตนเอง พยายามพูดคุย ชวนคุยต่างๆ นานาจนทำให้ฝ่ายหญิงยอมรับมิตรภาพของตัวเอง และเรื่อง “เรียว” ฝ่ายชายกับฝ่ายหญิงเคยพบกันแล้วแต่ฝ่ายหญิงจำไม่ได้ ในชั้นแรกนั้นฝ่ายชายต้องการต่อสู้กับฝ่ายหญิงให้รู้แพ้รู้ชนะกัน เนื่องจากก่อนที่ทั้งคู่จะเข้ามาอยู่ในยุคปัจจุบัน ทั้งคู่กำลังต่อสู้กันอยู่โดยฝ่ายชายไม่รู้ว่ามีผู้ที่สู้ด้วยเป็นผู้หญิง จากนั้นเมื่อได้เจอกันอีกครั้งฝ่ายชายจึงพยายามทำประลองกับฝ่ายหญิงต่อ แต่เนื่องจากฝ่ายหญิงจำไม่ได้และเป็นผู้หญิงฝ่ายชายเกิดประทับใจในตัวฝ่ายหญิงจึงวางตัวเองเป็นข้ารับใช้ฝ่ายหญิงแทน โดยคอยดูแลปกป้องฝ่ายหญิงจากอันตรายต่างๆ โดยไม่คิดถึงชีวิตตัวเอง

ในการวางตัวที่พบในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องเป็นการแสดงรูปแบบการวางตัวในหลายวิธีซึ่งแต่ละวิธีที่ฝ่ายชายเลือกใช้นั้นถูกใช้ให้เข้ากับลักษณะนิสัยมิได้เป็นการแกล้งทำเพื่อให้ฝ่ายหญิงมาสนใจ แต่ทำด้วยความจริงใจทั้งสิ้น ซึ่งถ้ามองในพฤติกรรมการกระทำที่แสดงออกมานั้นเหมาะสมและสร้างความสนใจให้กับฝ่ายหญิงได้เป็นอย่างดี แต่มีบางกรณีที่ไม่ค่อยเหมาะสม เช่น ในเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” ที่ฝ่ายชายเข้าไปดิงผมของฝ่ายหญิงเมื่อไม่สนใจเป็นลักษณะการกระทำที่ไม่เหมาะสมเพราะทั้งคู่โตแล้วเรียนอยู่ในระดับไฮสกูลไม่น่าใช้วิธีการเรียกร้องความสนใจแบบเด็กๆ แบบนั้นซึ่งกระทำในห้องเรียนขณะที่อาจารย์สอนอยู่หน้าห้องเรียนอีกด้วย อีกประการหนึ่งคือการวางตัวด้วยการแกล้งอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการกระทำตรงข้ามกับความรู้สึกตนเองเป็นวิธีที่น่าสนใจแต่ที่หวังไว้ว่าในทางกลับกันฝ่ายที่ถูกแกล้งอาจจะไม่เข้าใจและรู้สึกในทางปฏิเสธไป

เลยก็ได้ หลังจากที่ฝ่ายชายเริ่มความสัมพันธ์พยายามหยิบยื่นมิตรภาพให้ฝ่ายหญิงแล้วก็เป็นส่วนที่ฝ่ายหญิงจะตัดสินใจตอบสนองไปในทางตอบรับหรือปฏิเสธมิตรภาพนั้น

2. การสนองตอบ (Response) เมื่อได้รับการทักทาย ความเป็นมิตรต่างๆ ถ้าผู้รับสนองตอบในทางบวกก็จะสร้างกำลังใจให้มีการสานความสัมพันธ์

สำหรับการสนองตอบที่พบในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องนั้นมีทั้งรับและปฏิเสธมิตรภาพที่ถูกหยิบยื่นให้ เช่นในเรื่อง "พลัสวัน" และ "อเล็กซานโดรท์" ฝ่ายหญิงรับมิตรภาพของฝ่ายชายแต่ในลักษณะของความเป็นเพื่อนกันยอมรับกันและกันในฐานะเพื่อนเท่านั้นซึ่งในทั้ง 2 เรื่องฝ่ายชายเกิดความรู้สึกชื่นชอบฝ่ายหญิงก่อนจึงพยายามสานต่อความสัมพันธ์ให้พัฒนาจากความเป็นเพื่อนไปสู่มุมมองของความรักระหว่างชาย-หญิง เรื่อง "พลัสวัน" ฝ่ายหญิงรับมิตรภาพฝ่ายชายและแสดงพฤติกรรมของความเป็นเพื่อนเหมือนมองฝ่ายชายเป็นเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง เช่น ทำแหวนลูกบิดให้ใส่เหมือนกัน หรือมองว่าฝ่ายชายน่ารัก เป็นต้น โดยที่ฝ่ายหญิงไม่รู้ตัวว่าฝ่ายชายชอบตนเองอยู่เพราะฝ่ายหญิงมีคนที่ชอบอยู่แล้ว ส่วนเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" ฝ่ายหญิงรู้ว่าฝ่ายชายชอบและพยายามแสดงให้เห็นว่าตนเองมองฝ่ายชายเหมือนเพื่อนคนหนึ่งเท่านั้น ในความเป็นห่วงเป็นใยต่างๆ ก็ในฐานะเพื่อน โดยฝ่ายหญิงจะอธิบายเมื่อมีโอกาส หรือให้ผู้อื่นดูแลฝ่ายชายแทนเพื่อไม่ให้ฝ่ายชายเข้าใจผิด เช่นตอนที่ฝ่ายหญิงสังเกตเห็นว่าฝ่ายชายกังวลใจแต่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยไปขอร้องไห้เพื่อนสนิทของฝ่ายชายพาไปเที่ยวเพื่อให้เกิดความสบายใจโดยที่ตัวเองเลี้ยงที่จะพาไปเอง เพราะไม่อยากให้ฝ่ายชายเข้าใจผิด เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างความชัดเจนให้กับทั้งสองฝ่ายได้อย่างดียิ่ง

สำหรับการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" "เรียว" "มารีมาเลตสุดที่รัก" และ "ถนนสายนี้เปรี๊ยะ" ฝ่ายหญิงสนองตอบด้วยการปฏิเสธมิตรภาพที่ฝ่ายชายเสนอมานในขั้นแรกโดยมีลักษณะของการสนองตอบที่แตกต่างกันออกไป คือ อะไซ คิระ จากเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" ใช้วิธีการหนึ่งในการปฏิเสธทำเป็นไม่รับรู้ไม่สนใจต่อการกระทำใดๆ ของฝ่ายชายเพราะคิดว่าฝ่ายชายเป็นคนไม่ดีเจ้าชู้และไม่อยากเป็นจุดเด่นในห้องเรียนจนกระทั่งได้เห็นรูปวาดแม่อุ้มลูกที่แผ่นที่ที่เขียนให้ฝ่ายชายจึงทำให้อะไซ คิระเริ่มยอมพูดคุยเกี่ยวกับภาพวาด เป็นการเปิดใจรับเพื่อเรียนรู้กันต่อไป ส่วนเรื่อง "เรียว" โทโอยามะ เรียว ปฏิเสธฝ่ายชายทุกอย่างด้วยการโวยวายต่อว่าเพราะฝ่ายชายทำลู้กับเรียวและตัดผมที่ยาวสลวยของตนเองไปทำให้โกรธมากและไม่ยอมรับฝ่ายชายซึ่งเรียวพยายามหนีฝ่ายชายตลอดมาจนเกิดอุบัติเหตุฝ่ายชายเข้ามาช่วยชีวิตเรียวไว้จนได้รับบาดเจ็บทำให้เรียวเริ่มยอมรับมิตรภาพที่ฝ่ายชายหยิบยื่นมาให้ในทางบวก

การ์ตูนเรื่อง “มาร์มาเลตสุดที่รัก” โคอิชิคาว่า มิคิปฏิเสธฝ่ายชายเพราะไม่ยอมรับ การสลัษคู่ของพ่อแม่แต่เห็นว่าฝ่ายชายไม่สนใจอะไรเลยจึงเกิดความไม่พอใจและปฏิเสธฝ่ายชาย ด้วยการแสดงออกอย่างชัดเจนตรงไปตรงมาอีกทั้งการที่ฝ่ายชายชอบแกล้งมิกิยิ่งทำให้มิกิปฏิเสธ มิตรภาพต่างๆ ที่ฝ่ายชายหยิบยื่นมาให้ แต่ทั้งคู่ต้องมาอาศัยอยู่บ้านเดียวกันจากการสลัษคู่ของพ่อแม่ ทำให้มิกิรับรู้ถึงมิตรภาพต่างๆ ที่พระเอกส่งมาให้อย่างไม่รู้ตัวด้วยความผู้พันจากการอยู่บ้านเดียวกันเป็นตัวส่งให้มิกิยอมรับมิตรภาพของฝ่ายชาย และเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี๊ยะ” อายุคาเวะ มาโดกะ เป็นเด็กสาวที่ค่อนข้างมั่นใจในตัวเองจึงไม่สนใจคำเตือนด้วยความหวังดีของฝ่ายชาย เช่น เตือนเรื่องบุหรี่ยี่เรื่องเรียน แต่เกิดความประทับใจในตัวพระเอกที่เคียงอาจารย์เพื่อปกป้องฮิบายะ ฮิคารุเพื่อนรุ่นน้องสมุนของมาโดกะจึงทำให้เริ่มยอมรับมิตรภาพที่ฝ่ายชายมีมาให้

พฤติกรรมการสนองตอบของตัวละครแต่ละตัวอาจจะมีคล้ายกันบ้างแต่ไม่เหมือนกันทั้งหมด เช่นการแสดงอาการสนองตอบในทางปฏิเสธด้วยความเจ็บหรือความไว้วาย จุดกำเนิดแห่งการยอมรับมิตรภาพที่ได้รับนั้นต่างกันไปตามสถานการณ์ อีกทั้งตัวละครแต่ละตัวยอมรับมิตรภาพในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” อะโซ คิระ รู้สึกประทับใจในตัวฝ่ายชาย (คาชิโน เร) จากการได้รับความช่วยเหลือต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้สึกชอบขึ้นมา เช่นเดียวกับ โทโฮยามะ เรียว จากเรื่อง “เรียว” ก็รู้สึกประทับใจและชื่นชอบฝ่ายชายทันทีหลังจากได้รับความช่วยเหลือจากอุบัติเหตุรถชนนำไปสู่การแสดงออกซึ่งความรักและพยายามไกล่ชืดฝ่ายชายต่อไป เช่นเดียวกับ โคอิชิคาว่า มิกิ จากเรื่อง “มาร์มาเลตสุดที่รัก” เมื่อมิกิเกิดความประทับใจฝ่ายชาย (มัดสีอูระ ยู) ก็รู้สึกชอบและประทับใจในตัวฝ่ายชายมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่ได้แสดงความรักออกมาชัดเจน ในการสนองตอบความสัมพันธ์ไม่ว่าจะในทางบวกหรือลบที่นำเสนอในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องแสดงให้เห็นถึงวิจรรย์ญาณของตัวการ์ตูนในการตัดสินใจเปิดรับหรือปฏิเสธความสัมพันธ์ ซึ่งในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” และ “เรียว” เสนอรูปแบบการสนองตอบในสวนที่เป็นทางบวกด้วยความรู้สึกตอบรับที่รวดเร็วและเต็มไปด้วยความรู้สึกชื่นชอบอย่างเปี่ยมล้นซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ในการสนองตอบความสัมพันธ์ในทางบวกนั้นยังไม่น่าจะทุ่มเทความรู้สึกอย่างเต็มเปี่ยมในทันทีเพราะการที่ทุ่มเทความรู้สึกทั้งหมดลงไปทั้งๆ ที่เพิ่งรู้จักกันอาจทำให้เกิดความผิดหวังในภายหลังได้เมื่อได้เรียนรู้ในสวนที่ไม่พึงพอใจก็เป็นได้

เมื่อความสัมพันธ์ได้รับการสนองตอบในทางบวกทำให้ความสัมพันธ์ดำเนินต่อไป เกิดเป็นความเอื้ออาทร

3. ความเอื้ออาทร (Care) เป็นการห่วงใยความเป็นอยู่ของอีกฝ่ายหนึ่ง เอาใจใส่ต่อความรู้สึกและความต้องการของอีกฝ่ายทำให้เกิดความสุขและพอใจ

จากการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องพบว่าความเอื้ออาทรจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กับการตอบสนอง เช่นในเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" เมื่อฝ่ายหญิง (อะไซ คิระ) สนองตอบมิตรภาพในทางบวกก่อให้เกิดความเอื้ออาทรตามมาทันที ได้แก่ความเป็นห่วงเป็นใยของฝ่ายชายในยามที่ฝ่ายหญิงมีปัญหา ที่คิระถูกเพื่อนรุมทำร้าย ฝ่ายชาย (คาซึโน เร) เป็นห่วงถึงสวัสดิภาพของคิระก่อให้เกิดการปกป้องคิระจากการถูกทำร้าย ไม่ว่าจะเป็นการไปต่อว่าอธิบายทำความเข้าใจกับคนที่มาแกล้งคิระ การเข้าทำร้ายรุ่นพี่ที่ขโมยภาพคิระไปส่งเข้าประกวดจนได้รางวัล ซึ่งรวมไปถึงการไปส่งฝ่ายหญิงที่บ้าน คอยดูแลให้ขึ้นห้องไปก่อน ส่วนฝ่ายหญิงเองก็แสดงความเอื้ออาทรออกมาเช่นกัน เช่นที่คิระเป็นห่วงเรื่องเรถูกพักการเรียนเพราะไปทำร้ายรุ่นพี่ และเรหยุดเรียนยาวกว่าที่โรงเรียนให้หยุดจึงเป็นห่วงตามไปหาที่บ้าน เป็นต้น สำหรับเรื่อง "เรียว" ก็เช่นเดียวกันเมื่อเกิดการสนองตอบในทางบวกก็เกิดความเอื้ออาทรต่อกันตามมา เช่นความเอื้ออาทรต่ออาการบาดเจ็บจากที่ฝ่ายชาย (มุซาชิโบ เบนเค) ช่วยชีวิตฝ่ายหญิง (โทโฮยามะ เรียว) ไว้ หรือที่เรียวพาเบนเคไปเที่ยวเพราะคิดว่าเบนเคความจำเสื่อมไม่เชื่อที่เบนเคเล่าว่ามาจากสมัยเฮอันเลยพาไปเที่ยวทำตัวเหมือนคนปัจจุบันเผื่อว่าจะนึกอะไรออก ส่วนฝ่ายชายมักจะคอยดูแลความเป็นอยู่ ดูแลในส่วนของความปลอดภัยให้กับฝ่ายหญิง เช่นการไปโรงเรียนด้วยกัน การนั่งเฝ้าที่โรงเรียน และการดูแลในเรื่องของการเรียนให้ทำการบ้านอ่านหนังสือ เป็นต้น ส่วนเรื่อง "พลัสวัน" ฝ่ายชาย (โทเงซึ คารัน) มีความเอื้ออาทรต่อฝ่ายหญิง (คิตาชิราคาวะ นานาโกะ) ตั้งแต่แรกที่ได้รู้จักกัน เช่นการให้กำลังใจเมื่อนานาโกะจะสร้างทีมบาสเก็ตบอลชายขึ้นใหม่ซึ่งคารันเข้ามาเป็นสมาชิกชมรมเป็นคนแรกเลย เป็นต้น ในการ์ตูนเรื่องนี้ฝ่ายหญิงไม่ค่อยแสดงความเอื้ออาทรต่อฝ่ายชายเพราะฝ่ายหญิงไปชอบรุ่นพี่อีกคนอยู่ทำให้ไม่ค่อยใส่ใจเป็นห่วงฝ่ายชายเท่าใดนัก

ถัดมาเป็นการ์ตูนเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" แม้ว่าการ์ตูนเรื่องนี้จะเริ่มความสัมพันธ์คล้ายกับการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" แต่ในส่วนของการแสดงออกถึงความเอื้ออาทรของฝ่ายหญิงแตกต่างกัน กล่าวคือ ฝ่ายหญิงในเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" (แอมโบรเซีย ฮาร์ท) มีพฤติกรรมแสดงออกถึงความเอื้ออาทรต่อฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) เสมอมาตั้งแต่ในช่วงแรกๆ เช่นการเป็นห่วงว่าอเล็กซ์จะมีปัญหาเห็นซึมๆ จึงถามไถ่ทุกข์สุข อีกทั้งยังให้เพื่อนสนิทอเล็กซ์พาอเล็กซ์ไปเที่ยวให้หายซึมอีกด้วย ซึ่งทั้งนี้ก็เป็นเพราะทั้งคู่เป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็กความผูกพันความเอื้ออาทรต่อกันจึงมีมากกว่าในเรื่อง "พลัสวัน" ส่วนการแสดงความเอื้ออาทรของฝ่ายชายในเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" นั้นมีมากเหมือนกับเรื่อง "พลัสวัน" เพราะฝ่ายชายเป็นฝ่ายชอบฝ่ายหญิงก่อนจึงมีความรู้สึกเอื้ออาทร

เป็นห่วงเป็นใยต่อความเป็นอยู่ของอีกฝ่ายมาก เช่น อเล็กซ์เป็นห่วงแอมที่มีคนมาให้ของมากมาย เพื่อหวังอะไรบางอย่างจากตัวแอม เป็นต้น

สำหรับการ์ตูนเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี้ยว” เป็นการ์ตูนที่เล่าผ่านตัวละครผู้ชายเป็นหลักทำให้ได้เห็นมุมมองของฝ่ายชายมากกว่าฝ่ายหญิงในเรื่องของความเอื้ออาทรก็เช่นเดียวกัน จะพบว่า ฝ่ายชาย (คาสึเกะ เคียวสึเกะ) จะดูแลเป็นห่วงและคอยปกป้องฝ่ายหญิง (อายุคาวะ มาโดกะ) ตลอดโดยเฉพาะในยามที่เจอปัญหาหรืออันตราย ซึ่งเคียวสึเกะเองก็มีความสามารถพิเศษ มีพลังจิตจึงแอบใช้ความสามารถนี้ช่วยเหลือมาโดกะเสมอ เช่นช่วยมาโดกะจากพวกจิ้งโก๊ที่มา ลวนลามในดิสโก้เธค เป็นต้น

จากการวิเคราะห์การ์ตูนทั้ง 6 เรื่องจะเห็นว่าตัวละครทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ต่างก็แสดงออกซึ่งความเอื้ออาทรซึ่งกันและกันตั้งแต่เริ่มมีการสนองตอบในทางบวก และยิ่งไปกว่านั้นเมื่อความสัมพันธ์ดำเนินลึกซึ้งยิ่งขึ้นความเอื้ออาทรต่างๆ ย่อมมีมากขึ้นตามมาเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่มีปัญหาต่างๆ และความเอื้ออาทรนี้เองจะเป็นส่วนประกอบของความ สัมพันธ์ไปตลอด ดังตัวอย่างภาพด้านล่าง เป็นการแสดงความเอื้ออาทรระหว่างมุซาชิโอบ เบนเค และโทโอยามะ เรียว จากเรื่อง “เรียว” เมื่อต้องเดินทางไกลหนึ่การตามล่าหลังจากที่เรียวมั่นใจแล้วว่าชอบเบนเค เป็นการเดินทางข้ามเขตแดนด้วยม้าผ่านภูเขา ทุ่งหญ้าเป็นเวลานานจนเข้าฤดูหนาว เรียวเหน็ดเหนื่อยและหนาวจากการเดินทาง เบนเคจึงพยายามปลอบประโลมในระหว่างเส้นทาง

ภาพที่ 6.13 ความเอื้ออาทร 1 จากการ์ตูนเรื่อง “เรียว” (RYO) เล่มที่ 2 หน้า181

สำหรับการแสดงออกซึ่งความเชื่ออาทรที่พบในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีระดับการแสดงออกแตกต่างกัน ซึ่งในการแสดงความเชื่ออาทรก็เป็นการแสดงออกซึ่งความรักด้วยเช่นกันแต่บางครั้งกลายเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ภาพที่ 6.14 ความเชื่ออาทร 2 จากการ์ตูนเรื่อง "เรียว" โทโฮยามะ เรียวเป็นห่วงว่าผลที่มุซาชิโอบ เบนเคถูกยิงมีเลือดไหลออกมาอีกเพราะขยับร่างกายมากจึงเข้าไปเปิดกิโมโนออกดูและเลียแผลให้ ขณะที่อยู่ในบ้านที่สาวเบนเคในสมัยเฮอัน หรือจากเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" อะไซ คิระ เป็นห่วงคาซึโน เร ไม่สบายเลยโกหกแม้ว่าจะนอนค้างบ้านเพื่อนแท้จริงแล้ว อยู่ อพาตเมนต์ของเธอ คอยดูแลทำกับข้าวหายาให้ทานซึ่งในความเป็นจริงแล้วสามารถเรียกผู้อื่นมาช่วยหรือให้เพื่อนผู้ชายมานอนค้างแทนก็ได้ เพราะการที่ชาย-หญิงอยู่ในห้องสองต่อสองเป็นสิ่งที่มองแล้วไม่ดีไม่เหมาะสม

ภาพที่ 6.14 ความเชื่ออาทร 2

จากการ์ตูนเรื่อง "เรียว" (RYO)

เล่มที่ 2 หน้า 47

จากความเชื่ออาทรที่เกิดขึ้นมาในความสัมพันธ์พัฒนาไปสู่ส่วนสำคัญที่จะขยายความสัมพันธ์ต่อไปนั่นก็คือ ความไว้วางใจ

4. ความไว้วางใจ (Trust) ความไว้วางใจจะเป็นตัวเสริมการขยายความสัมพันธ์และความมั่นใจในอีกฝ่ายให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

จากการ์ตูนทั้ง 6 เรื่อง พบรูปแบบของความไว้วางใจในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" "เรียว" และ "มารีมาเลตสุดที่รัก" ทั้งนี้การ์ตูนอีก 3 เรื่อง ได้แก่ "พลัสวัน" "อเล็กซาน ไดรท์" และ "ถนนสายนี้เปรี้ยว" เสนอรูปแบบความสัมพันธ์แค่ช่วงของการพัฒนาความสัมพันธ์จากความเป็นเพื่อนไปสู่ความเป็นคู่รักระหว่างชายหญิง ซึ่งจากการศึกษาการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องพบว่าส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่นำเสนอมาจะเกิดความไว้วางใจอยู่ระดับหนึ่งแล้วจึงทำให้เกิดการสนองตอบจนเป็นแฟนกัน แต่ในส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความไว้วางใจในระดับที่สูงขึ้นนั้นจะเกิดภายหลังการเป็นแฟนกันแล้ว คือมีการบอกรักหรือตกลงใจจะเป็นคู่รักกันจึงจะมีเหตุการณ์ที่สร้างความไว้วางใจให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่มั่นคงยิ่งขึ้นซึ่งในการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" "อเล็กซาน ไดรท์" และ "ถนน

สายนี้เปรี้ยว” เสนอรูปแบบความสัมพันธ์ในส่วนของการพัฒนาความสัมพันธ์แล้วจบทำให้ไม่พบรูปแบบของความไวใจในการ์ตูนทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว

ส่วนการ์ตูน 3 เรื่องแรก ได้แก่ “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” “เรียว” และ “มารีมาเลดสุดที่รัก” ได้เสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศเกี่ยวกับความไวใจไว้แตกต่างกันแต่โดยรวมแล้วความไวใจจะมีมากขึ้นตามมาหลังจากมีปัญหา กล่าวคือ การ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” ฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) และฝ่ายชาย (คาชิโน เร) เริ่มเข้าใจซึ่งกันและกันมีความรู้สึกดีๆ ให้แก่กันแล้วแต่เมื่อได้พบแฟนเก่าสมัยมัธยมต้นของเธอแล้วทำให้ความรักของทั้งคู่สั่นคลอน แฟนเก่าเธอดูต้องการตามมาคืนดีกับเร ซึ่งทำให้เรเริ่มสับสนในความรู้สึกของตนที่มีต่อคิระว่าเป็นความรู้สึกของชาย-หญิงหรือเป็นเพียงว่าคิระเป็นตัวแทนน้องชายฝาแฝดของตนเองที่ตายไปแล้ว ทำให้เรต้องกลับไปคิดทบทวนถึงปัญหาความรู้สึกตนเอง ระหว่างที่เลิกกันนั้นคิระยังคงยืนยันที่อยากจะอยู่ใกล้ซิดคอยเป็นห่วงเป็นใยอยู่เหมือนเดิมแต่ก็เกรงใจแฟนเก่าของเธอด้วย และสุดท้ายหลังจากเหตุการณ์ร้ายๆ ผ่านไปโดยเรมึคิระคอยปลอบใจเรื่องที่น่าเศร้าทำให้เรเข้าใจความรู้สึกตนเองว่ารักคิระจึงกลับมาคืนดีกับคิระอีกครั้ง เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองแน่นแฟ้นมากขึ้น อีกทั้งยังมีปัญหาบุคคลที่สามเข้ามายุ่งเหยิงให้แตกกันรวมไปถึงปัญหาพ่อเลี้ยงของคิระอีก เมื่อทั้งคู่ผ่านพ้นปัญหาต่างๆ มาได้ทำให้ทั้งคู่ได้สร้างเกราะแห่งความไวใจขึ้นมาทำให้ความรักของทั้งคู่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ถัดมาเป็นการ์ตูนเรื่อง “เรียว” เมื่อฝ่ายชาย (มุซาชิโอบ เบนเค) และฝ่ายหญิง (โทโฮยามะ เรียว) รักกันเบนเคซื่อสัตย์และไวใจและเชื่อใจในตัวเรียวมาก ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาเบนเคจะไม่มีวันทอดทิ้งเรียวแน่นอนเพราะตลอดเวลาตั้งแต่เริ่มความสัมพันธ์มาเบนเคอยู่ในฐานะซัพพอร์ต คอยปกป้องเรียวด้วยชีวิตดังนั้นทุกครั้งที่พบศัตรูเบนเคจะคอยปกป้องเรียวและทุกครั้งที่ต้องแยกจากกันเบนเคจะตามหาเรียวจนพบแสดงให้เห็นถึงความภักดีซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเบนเคได้อย่างดี ส่วนเรียวเคยนอกใจเบนเคโดยปันใจไปรักคนอื่นเมื่อรู้ตัวก็รู้สึกเสียใจที่เป็นคนไม่ซื่อสัตย์ไวใจไม่ได้แต่เบนเคยังคงให้ความเชื่อมั่นไวใจต่อเรียวจะรอให้เรียวพร้อมแล้วค่อยแต่งงานกันโดยยืนยันว่ายังไงก็ยังรักเรียวอยู่ทำให้เรียวรู้สึกผิดยิ่งขึ้น เมื่อเบนเคให้ความสนใจดูแลผู้หญิงคนอื่นก็คิดไปว่าเบนเคหมดรักตัวเองแล้ว แท้จริงแล้วเบนเคต้องการระแวงระวังศัตรูที่เป็นคู่รักผู้หญิงคนนั้นเท่านั้นเอง เมื่อเรียวเข้าใจก็เกิดความไวใจและพยายามแสดงความรักให้เกิดความมั่นคงยิ่งขึ้นจึงพยายามจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเบนเค ในการเกิดความไวใจจากการให้ความไว้วางใจที่เบนเคมีให้กับเรียวนี้ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่พัฒนาขึ้นไปอีกระดับหนึ่งและมีปัญหาบุคคลที่ 3 เข้ามายังทำให้เรียวต้องการความเชื่อมั่น ความมั่นใจและไวใจมากขึ้นถึงขนาด

ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเบนเค ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ผิดแต่การมีความสัมพันธ์ทางเพศไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันได้ว่าความไวใจจะมีมากขึ้นได้ เพราะความไวใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความเชื่อมั่นและความมั่นใจที่จะเกิดขึ้นจากความผูกพัน, ประสบการณ์, การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเหตุการณ์ปัญหาต่างๆ ที่เป็นเครื่องพิสูจน์ความไวใจซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่ายมิใช่การมีความสัมพันธ์ทางเพศจะนำไปสู่ความไวใจได้ เพราะฉะนั้นในการนำเสนอรูปแบบพฤติกรรมของความไวใจในตอนนี้ผู้วิจัยเห็นว่าไม่ถูกต้องต่อความเป็นจริงของความไวใจ แต่เป็นเพียงความรู้สึกต่อเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นทำให้เกิดความต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่การมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่ได้นำมาซึ่งความไวใจอย่างแท้จริง อีกประการหนึ่งลักษณะของความเชื่อมั่นไวใจของฝ่ายหนึ่งที่มีต่ออีกฝ่ายหนึ่งแม้ว่าฝ่ายนั้นจะนอกใจ เช่นในเรื่อง “เรียว” และ “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” นั้นเป็นสิ่งที่ดีต่อการให้ออกาสคนที่รักในการกลับมาหาตนเอง แต่ในบางครั้งแนวคิดนี้ไม่สามารถนำมาใช้ได้ซึ่งต้องแล้วแต่กรณีไป

ส่วนเรื่อง “มาร์มาเลดสุดที่รัก” รูปแบบของความไวใจเกิดขึ้นจากปัญหาบุคคลที่ 3-4 ที่ต้องการทำลายความเชื่อมั่นไวใจของฝ่ายหญิง (โคชิคิคาว่า มิคิ) และฝ่ายชาย (มัตสึอุระ ยู) แต่ทั้งคู่ใช้วิธีการพูดคุยความเป็นจริงต่อกันแต่กลับใช้อารมณ์ในการพูดคุยทำให้คุยกันไม่รู้เรื่อง ต้องแยกกันไปสักพักให้อารมณ์เย็นจึงกลับมาคุยกันใหม่ ระหว่างนั้นมิคิก็ได้สอบถามเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากคู่อริที่เป็นข่าวกับยูทำให้ทราบเรื่องราวทั้งหมดและเกิดความเข้าใจสร้างความไวใจกลับคืนมา รูปแบบพฤติกรรมที่แสดงความไวใจในการ์ตูนแสดงให้เห็นถึงการเผชิญปัญหาความไวใจด้วยตัวเองด้วยความจริงซึ่งจะทำให้รับทราบข้อมูลที่แท้จริงซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่ทั้งคู่จะต้องพูดความจริงออกมาให้กระจ่างเพื่อความเข้าใจทั้งสองฝ่ายโดยไม่ใช้อารมณ์ ซึ่งถ้าอารมณ์เสียกันแล้วจะทำให้ปัญหามานปลายอย่างที่ปรากฏในการ์ตูนซึ่งตัวเองทั้งคู่ก็ใช้วิธีการแยกกันไปก่อนค่อยกลับมาคุยกันใหม่ทำให้แก้ปัญหาได้ในที่สุดและก่อให้เกิดความไวใจกลับคืนมา

จะเห็นได้ว่าการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องเสนอรูปแบบของความไวใจไม่เหมือนกันแต่ความไวใจจะมีมากขึ้นหรือน้อยลงขึ้นอยู่กับอุปสรรคปัญหาต่างๆ ซึ่งถ้าทั้งสองฝ่าย (ฝ่ายชายและฝ่ายหญิง) ต่างช่วยกันแก้ปัญหาผ่านพ้นไปได้ความไวใจนั้นก็ยังคงอยู่และจะยิ่งพอกพูนขึ้นซึ่งช่วยเสริมและขยายความสัมพันธ์และความมั่นใจทั้งสองฝ่ายให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

5. ความรักใคร่เสน่หา (Affection) ความสัมพันธ์ในระดับนี้จะเกิดขึ้นตามมาจากความเชื่อใจซึ่งทำให้เกิดความอบอุ่นผูกพันมีความสัมพันธ์ทางจิตใจทำให้เกิดความใกล้ชิดทางด้านร่างกาย ตลอดจนการบอกกล่าวยืนยันว่า ชอบกัน รักกัน เป็นส่วนของการแสดงออกซึ่ง

ความรัก จะพบมากมายในการ์ตูนทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นการนั่งใกล้ๆ กัน เดินจูงมือกันหรือจับมือกัน สบตากัน มองกันอย่างดูดีมี ยิ้มให้กัน กอดกัน จนกระทั่งบอกรักกันด้วยวาจา ซึ่งแต่ละเรื่องจะมีระดับของการเกิดพฤติกรรมไม่พร้อมกัน กล่าวคือ การ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิณฑา นักโบก" ฝ่ายชาย (คาซึโน เร) ทำที่เล่นที่จริงขอฝ่ายหญิงตั้งแต่วันแรกๆ ไปส่งฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) ที่บ้านวันแรก ซึ่งเป็นวันแรกๆ ของการรู้จักกันแต่ฝ่ายหญิงปฏิเสธ ต่อมาเป็นการกอดกันตอนไปเดท เนื่องจาก คิระและเรหลงกันในห้องสรรพสินค้าเมื่อทั้งคู่หาค้นเจอก็วิ่งเข้ามากอดกันตรงบริเวณบรรไดเลื่อนในห้องสรรพสินค้าที่มีคนเดินผ่านไปผ่านมา จากนั้นคิระขอจับมือเรไว้เพราะกลัวว่าจะหลงกันอีก และเมื่อกลับบ้านก็จับกันหน้าตึกอพาทเมนต์ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้ทั้งสองยังเป็นเพียงเพื่อนกันอยู่ เมื่อทั้งคู่เป็นแฟนกันแล้วรูปแบบของความรักใคร่เสนหามีเพิ่มมากขึ้นมักจะสบตากัน มองกันอย่างดูดีมี ยิ้มให้กัน และกอดกัน

ภาพที่ 6.15 ความรักใคร่เสนหา 1
จากการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิณฑา นักโบก"
(Mars) เล่มที่ 8 หน้า 89

ภาพที่ 6.16 ความรักใคร่เสนหา 2
จากการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิณฑา นักโบก"
(Mars) เล่มที่ 10 หน้า 48

การกอดกันสัมผัสตัวกันจะพบมากในการ์ตูนเรื่องนี้ตามสถานที่ต่างๆ แล้วแต่สถานที่การณ์ส่วนใหญ่จะกอดกันตอนที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียใจ ตกใจ ดีใจ หรือซึ่งใจ ซึ่งในกรณีที่เสียใจจะเป็นการกอดเพื่อปลอบประโลมกัน อาจจะเป็นบริเวณริมถนน, ชายหาด, ในห้องพัก, หน้า

ตีกอพาทเมนท์, ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ซึ่งในการแสดงความรักใคร่เสน่หาที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิณฑาสาวนักโบก" ไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่บางครั้งบางพฤติกรรมเกิดขึ้นไม่เหมาะสมกับสถานที่และเวลา เช่น การกอด การจูบกันในที่สาธารณะในช่วงเวลาที่เพิ่งรู้จักกันไม่นาน ฝ่ายหญิงไม่ควรอนุญาตให้ฝ่ายชายแสดงความรักใคร่เสน่หาด้วยการกอดเนื้อต้องตัวกันขนาดนั้น แม้จะแสดงความดีใจก็ไม่จำเป็นที่จะต้องถึงขั้นที่เข้าไปกอดกัน เพราะผู้หญิงจะถูกมองไม่ดีเสียภาพพจน์ได้ โดยเฉพาะในกรณีที่ฝ่ายหญิงมีความรู้สึกรักใคร่ฝ่ายชายมากและต้องการแสดงออกมาก่อนทั้งที่ยังไม่มั่นใจว่าฝ่ายชายคิดอย่างไร หรือรู้สึกอย่างไร เพราะการแสดงออกไปอย่างโจ่งแจ้งอาจจะทำให้ดูไม่น่าสนใจเปิดเผยเกินไป และอีกประการหนึ่งฝ่ายชายบางคนในสังคมไทยยังไม่ยอมรับในจุดนี้ซึ่งเสี่ยงต่อการถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีเพราะเมื่อใช้วัฒนธรรมไทยเป็นตัวตัดสินพฤติกรรมจะเห็นว่าไม่เหมาะสมต่อความเป็นกุลสตรี แต่ในความเป็นจริงแล้วฝ่ายหญิงสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกของตัวเองต่อผู้ชายได้แต่จำเป็นจะต้องมีลูกเล่นและสไตล์มากกว่าที่ในการ์ตูนเสนอมมา เพราะในการ์ตูนแสดงให้เห็นถึงการยินยอมอนุญาตให้ผู้ชายแสดงความรักใคร่เสน่หากับฝ่ายหญิงแบบง่ายๆ โดยฝ่ายหญิงไม่มีที่ท่าจะปฏิเสธหรือปกป้องตัวเองให้ดูมีคุณค่าเลยซึ่งจะทำให้ไม่น่าสนใจและไม่มีสไตล์

ภาพที่ 6.17 ความรักใคร่เสน่หา 3

จากเรื่อง "สิงห์นักบิณฑาสาวนักโบก" (Mars) เล่ม 1 หน้า183

สำหรับการ์ตูนเรื่อง “เรียว” ก็เช่นเดียวกับการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” กล่าวคือเมื่อฝ่ายหญิง (โทโฮยามะ เรียว) เริ่มชอบฝ่ายชาย (มุซาชิโอบี เบนเค) และมั่นใจในความรู้สึกตนเองก็แสดงความรักใคร่เสน่หาอย่างชัดเจน เช่นการกอดกัน การนั่งใกล้ๆ กัน จับมือกัน เป็นต้น จนกระทั่งบอกกล่าวว่าจะชอบเบนเค ซึ่งในการ์ตูนเสนอให้เห็นถึงความรู้สึกเต็มเปี่ยมของความรักที่เรียวมีต่อเบนเคและต้องการจะบอกรักแม้ว่าตนและเบนเคจะอยู่ในฐานะนาย-บ่าวที่ไม่สามารถรักกันได้ก็ตามและรู้อยู่แล้วว่าเบนเคจะปฏิเสธเรียวก็ยังคงบอกรักเบนเค ในความเป็นจริงแล้วการแสดงความรู้สึกออกมาไม่ใช่สิ่งที่ผิดแต่รูปแบบของการแสดงออกมาในการ์ตูนแสดงให้เห็นถึงฝ่ายหญิงเรียวร้อง ร้องขอความเห็นใจจากฝ่ายชาย อีกทั้งยังรุกเร้าใกล้ชิดฝ่ายชายอีกและถูกฝ่ายชายปฏิเสธออกมาซึ่งทำให้มองภาพพจน์ของเรียวไม่ดีดังภาพตัวอย่างด้านล่าง

ภาพที่ 6.18 ภาพความรักใคร่เสน่หา 4

จากการ์ตูนเรื่อง “เรียว” เล่มที่ 4 หน้า 185

จากภาพด้านบนเรียวบอกรักเบนเคพร้อมกับพยายามแสดงความรักออกมาอย่างโจ่งแจ้งตามความรู้สึกและความต้องการของตัวเอง แต่เบนเคจับตัวเรียวตัวออกมาเพื่อหยุดการกระทำนั้น

ในการ์ตูนเรื่อง “พลัสวัน” เสนอรูปแบบความรักใคร่เสน่หาไว้มากมายเช่นกันแต่ส่วนมากจะเป็นการนั่งใกล้ๆ กัน สบตากัน ยิ้มให้กัน และที่สำคัญคือ การแอบจูบโดยฝ่ายชาย (โทงะชิ คารัน) แอบจูบฝ่ายหญิง (คิตาชิราคาวะ นานาโกะ) ที่มาร้องไห้เสียใจกับคารันเมื่อรู้ว่ารุ่นพี่ชิโงะ

ที่เป็นแฟนกับแฟนเก่ามีที่ทำว้ายรักกันอยู่จนหลับไป เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรทำเพราะฝ่ายหญิงยังไม่ได้อนุญาตอีกประการหนึ่งนานาโกะมีแฟนอยู่แล้วและไม่ได้เป็นแฟนกันจึงไม่ควรฉวยโอกาสแสดงความรักใคร่เสน่หาโดยที่ผู้ถูกกระทำไม่รู้ตัว ดังภาพรูปแบบพฤติกรรมของความรักใคร่เสน่หาต่างๆ ในเรื่องนี้

ภาพที่ 6.19 ความรักใคร่เสน่หา 5

จากการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" (+1)

เล่มที่ 3 หน้า 86

ภาพที่ 6.20 ความรักใคร่เสน่หา 6

จากการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" (+1)

เล่มที่ 5 หน้า 88

ภาพที่ 6.21 ความรักใคร่เสน่หา 7

จากการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" (+1) เล่มที่ 3 หน้า 177

ส่วนการ์ตูนเรื่อง "มารีมาเลตสุดที่รัก" มีรูปแบบพฤติกรรมของความรักใคร่เสน่หา ลักษณะคล้ายกับเรื่อง "พลัสวัน" กล่าวคือ ฝ่ายชาย (มัดลีอูระ ยู) แอบจูบฝ่ายหญิง (โคอิซึกาวา มิคิ) ตั้งแต่แรกเริ่มของความสัมพันธ์โดยที่มิคิเองก็รู้ตัวเพราะแก้มักทำเป็นหลับอยู่ในห้องพยาบาล เพราะไม่อยากจะฟังคำกระแนะกระเหนของยู และยูเองก็รู้ว่ามิคิแก้มักหลับแต่ก็ยังทำ ซึ่งเป็นพฤติ

กรรมที่ไม่เหมาะสม ถ้ามองในแง่ของหยอกเล่นของยูต้อมิก็ถือว่าไม่ควรทั้งๆ ที่รู้แต่ก็แกล้งซึ่งตัว มิเคก็ตกใจทำอะไรไม่ถูกนึ่งไปเพราะไม่คิดว่าจะถูกแกล้งแบบนี้ ส่วนของพฤติกรรมอื่นๆ ที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่องนี้หลังจากที่ทั้งสองเป็นแฟนกันได้แก่ นึ่งไถ่กัน เดินจูงมือกัน จับมือกัน สบตากัน กอดกัน รวมไปถึงบอกรักกัน ซึ่งในการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้มักจะทำกันในที่ลับตาคนเช่น ชายหาดที่ไม่มีคน ในบ้านที่พ่อแม่ไม่อยู่ ในห้องนอน หน้าห้องนอน ตู้เสื้อผ้าและสวนสาธารณะ ซึ่งเหมาะสมต่อการแสดงความรักใคร่เสนาหาซึ่งกันและกันของคู่รัก

ภาพที่ 6.22 ความรักใคร่เสนาหา 8
จากการ์ตูนเรื่อง “มารมาเลตสุดที่รัก”
(Mamalade Boy) ภาค 2 หน้า 146

ภาพที่ 6.23 ความรักใคร่เสนาหา 9
จากการ์ตูนเรื่อง “มารมาเลตสุดที่รัก”
(Mamalade Boy) ภาค 2 หน้า 146

ถัดมาการ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” มีรูปแบบความรักใคร่เสนาหาอยู่มากเช่นกัน ได้แก่ นึ่งไถ่กัน สบตากัน ยิ้มให้กัน มองกันอย่างดูดีมี กอดกัน บอกกล่าวว่ารักกัน ซึ่งส่วนใหญ่ ฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) เป็นผู้แสดงความรักใคร่เสนาหาแก่ฝ่ายหญิง (แอมโบรเซียร์ ฮาร์ท) และมักจะกระทำต่อหน้าเพื่อนๆ ในสถานที่ต่างๆ เช่นในโรงอาหาร งานปาร์ตี้ ห้องพัก เป็นต้น ในการแสดงความรักใคร่ที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่องนี้พบว่าฝ่ายชายชอบแสดงความออกต่อหน้าผู้คนมากมาย โดยเฉพาะเพื่อนๆ ไม่ว่าจะเป็นการจูบขอบคุณในความเป็นห่วงต่อหน้าเพื่อนๆ ในงานปาร์ตี้ การจูบนิ้วมือของแอมที่เซดลิปสติคจากแก้วน้ำบนโต๊ะกินข้าวต่อหน้าเพื่อนๆ ซึ่งการแสดงออกซึ่งความรักใคร่นี้ถ้ามองในบริบทวัฒนธรรมไทยพบว่าไม่ค่อยเหมาะสมที่จะแสดงออกอย่างโจ่งแจ้ง อีกทั้งอเล็กซ์และแอมยังมีได้เป็นคู่รักกันด้วยยังไม่เหมาะสม แต่ถ้ามองในบริบทของการ์ตูนเป็น

สังคมมหาวิทยาลัยที่สหรัฐอเมริกาในวัฒนธรรมของตะวันตกไม่ถือว่าผิดอะไร อย่างไรก็ตามแอมก็มิได้ยินยอมให้อเล็กซ์แสดงความรักใคร่เสน่หาเพียงอย่างเดียว โดยแอมจะมีปฏิริยาตอบโต้ต่อพฤติกรรมของอเล็กซ์ เช่นบีบจมูกอเล็กซ์ ต่อว่าและอธิบายเมื่ออเล็กซ์เข้าใจความห่วงใยของแอมไปในทางซู้สาวและเข้ามาจูบ เป็นต้น ซึ่งปฏิริยาต่างๆ ของแอมแสดงให้เห็นถึงการแก้ไขสถานการณ์ให้เกิดความชัดเจนทั้งสองฝ่าย กล่าวพูดกล้าทำและกล้าปฏิเสธก่อให้เกิดความน่านับถือในตัวเอง เพราะไม่จำเป็นที่ฝ่ายหญิงจะต้องยอมรับการกระทำของฝ่ายชายทุกอย่างเช่นในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” ที่ฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) ยอมให้ฝ่ายชาย (คาชิโน เร) แสดงความรักใคร่เสน่หาโดยไม่ได้แย้งอะไรเลย ในกรณีของการแสดงความรักใคร่เสน่หาของฝ่ายหญิงนั้นเมื่อแอมเริ่มมั่นใจว่าตนเองชอบอเล็กซ์แล้วก็จะอนุญาตให้อเล็กซ์แสดงความรักใคร่เสน่หาต่อตัวเองมากขึ้น เช่นยอมให้จูบ กอด และอุ้ม เป็นต้น และรวมไปถึงเป็นผู้แสดงออกซึ่งความรักใคร่เสน่หาเอง เช่นในตอนท้ายเรื่องที่แอมออกไปเชิญรางวัลและช่อดอกไม้ให้อเล็กซ์หลังการแข่งขันคาราเต้หลังจากให้ดอกไม้ก็ดึงอเล็กซ์ให้ก้มลงมาจูบต่อหน้าคนทั้งสนามแล้ววิ่งหนีไป เป็นการกระทำที่ผู้อาจเป็นการแสดงความกล้าหาญเพื่อบอกให้รู้ว่าตนเองก็ชอบอเล็กซ์แล้ว ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ไม่ผิดที่จะกระทำแต่การแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ในที่สาธารณะที่มีคนมากมายไม่ใช่เรื่องที่เหมาะสมที่จะกระทำซึ่งความกล้าแสดงออกเป็นสิ่งที่ดีแต่ควรให้เหมาะสมกับสถานที่และโอกาส

ภาพที่ 6.24 ความรักใคร่เสน่หา 10

จากเรื่อง “อเล็กซานไดรท์” (Alexandrite) เล่มที่ 7 หน้า 99

อีกประการหนึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่โรงแรมในประเทศญี่ปุ่นแอมได้พักห้องเดียวกับอเล็กซ์ โดยแอมรู้สึกเหมือนได้พักกับเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งจึงไม่คิดอะไรและไม่ทันระวังตัว

เข้าไปแหวว่าหน้าอกของอเล็กซ์สวยและเอามือไปแตะแล้วอเล็กซ์ซึ่งกระวนกระวายใจที่ต้องมาพักห้องเดียวกับผู้หญิงที่ชอบโดยทำอะไรไม่ได้เลยหยอกแถมกลับด้วยการกระทำเดียวกัน คือ เอามือแตะหน้าอกแถมและบอกว่าสวยเหมือนกันโดยแถมตอบโต้กลับทันทีด้วยการชกอเล็กซ์แต่หลบทัน พฤติกรรมของอเล็กซ์เป็นการกระทำที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ฝ่ายชายควรเก็บจำความรู้สึกและกิริยาของตัวเองโดยให้เกียรติฝ่ายหญิงไม่ควรใช้วิธีการหยอกที่เล่นที่จริงเพื่อฉวยโอกาสเช่นที่อเล็กซ์ทำดังภาพตัวอย่างด้านล่าง

ภาพที่ 6.25 ความรักใคร่เสนาหา 11

จากเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" (Alexandrite) เล่มที่ 3 หน้า 28

และการ์ตูนเรื่อง "ถนนสายนี้เปรี้ยว" ในการ์ตูนเรื่องนี้ไม่ค่อยมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความรักใคร่เสนาหาเท่าใดนัก ที่สำคัญได้แก่ การทาคริมกันแดดให้กัน และตักน้ำไปล่อยคอกอยู่บนหน้าอกฝ่ายหญิง สำหรับการทาคริมกันแดดนั้นฝ่ายหญิง (อายุคาวะ มาโดกะ) เป็นฝ่ายขอร้องให้ฝ่ายชาย (คาวิเกะ เคียวสึเกะ) ทำให้ ฆะระรอฮิบายะ ฮิคารุไปหยิบกระเป๋าสตางค์ในตอนพจญภัยในฮาวาย สถานที่ที่เป็นชายหาดในฮาวายมีผู้คนมากมาย ในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าในบริบทสังคมแบบนั้นกับพฤติกรรมทาคริมให้กันเป็นสิ่งที่เหมาะสม แต่ในกรณีนี้มาโดกะยังเป็นเพียงเพื่อนกับเคียวสึเกะจึงไม่ค่อยเหมาะสมที่จะกระทำแบบนั้น แต่ถ้ามองอีกแง่มุมที่ว่าพฤติกรรมนี้เป็นสไตล์ในการสร้างความดึงดูดใจจากฝ่ายชายก็ถือว่าเป็นรูปแบบที่ดูน่าสนใจ แต่อาจจะเสี่ยงต่อการเปลืองตัวเองไปบ้างถ้าผู้ชายคนนั้นเป็นคนชอบฉวยโอกาส ซึ่งจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการแสดงพฤติกรรมออกมาด้วย ดังภาพที่ 6.26

ภาพที่ 6.26 ความรักใคร่เสนาหา 12

จากเรื่อง "ถนนสายนี้เปรี้ยว" (Orange Road) ตอนพจญภัยในฮาวาย

รูปแบบของความรักใคร่เสนาหาอีกแบบหนึ่งคือ ความบังเอิญทำให้ฝ่ายชาย (คาสึกะ เคียวสึเกะ) ที่กำลังกระโดดลงน้ำไปชนกับหน้าอกฝ่ายหญิง (อายุคาวะ มาโดกะ) แล้วไม่ยอมรีบถอยห่างออกมา ยังคงลอยคอค้างอยู่อย่างนั้น เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมและยังอยู่ที่สระน้ำสาธารณะอีกด้วย ซึ่งมาโดกะมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วด้วยการตบหน้าเคียวสึเกะอย่างแรง เป็นการแสดงให้อีกฝ่ายเข้าใจว่าการกระทำดังกล่าวไม่เป็นที่พึงพอใจอย่างมาก

ภาพที่ 6.27 ความรักใคร่เสนาหา 13

จากเรื่อง "ถนนสายนี้เปรี้ยว" (Orange Road) ตอนภาพวิถีชีวิตของอากาศาณะจอมซ่า

จะเห็นได้ว่ารูปแบบความรักใคร่เสนาหาที่ปรากฏในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีลักษณะที่หลากหลายแต่อยู่บนพื้นฐานของความใกล้ชิดทางด้านร่างกายทั้งสิ้น ซึ่งบางพฤติกรรมเมื่อแสดงออกมาแล้วสามารถนำมาปรับใช้ในสภาพสังคมไทยให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สถานที่และเวลา แต่ในบางพฤติกรรมก็มีความไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมของไทยจึงไม่ควรนำมาใช้

6. ความสัมพันธ์ทางเพศ (Genitalxity) เป็นระยะสุดท้ายของความสัมพันธ์หลังจากที่มีความสนิทสนมและมีความรู้สึกทางเพศต่อกัน

ในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่อง ที่ทำการวิเคราะห์พบว่าการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" และ "เรียว" ต่างก็นำเสนอภาพพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศออกมาอย่างชัดเจน การ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" ฝ่ายชาย (คาซึโน เร) เรียกร้องที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่ฝ่ายหญิง (อะไซ คิระ) ปฏิเสธด้วยการเรียกชื่อฝ่ายชายให้ได้สติจากนั้นอ้างว่าหิวแล้วจะออกไปซื้ออะไรมาทำทานกันแล้วก็แยกตัวออกไป เนื่องจากฝ่ายหญิงเคยถูกพ่อเลี้ยงข่มขืนเลยทำให้กลัวรูปแบบความสัมพันธ์ลักษณะนี้แต่ขณะนั้นฝ่ายชายยังไม่ทราบสาเหตุ ทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายต่างปรับทุกข์กับเพื่อน สำหรับคำแนะนำของฝ่ายหญิงนั้นเป็นรูปแบบแนวคิดเกี่ยวกับความใกล้ชิดกันจนมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่แปลกและเหมาะสมเป็นเรื่องธรรมดาของคนที่รักกันจึงไม่มีความผิดอะไรที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน ส่วนเพื่อนของฝ่ายชายแนะนำในเรื่องของการเริ่มพฤติกรรมบางครั้งอาจมีลักษณะจู่โจมรุนแรงทำให้อีกฝ่ายเกิดความกลัวขึ้นมาได้ จึงทำให้ฝ่ายชายยังคงพยายามขอร้องอีกถึง 2 ครั้งแต่ยังคงได้รับการปฏิเสธโดยฝ่ายหญิงร้องตะโกนโวยวายเสียงดังไม่ให้ฝ่ายชายแตะต้องตัวเอง ซึ่งในครั้งสุดท้ายนี้เองฝ่ายชายตั้งใจที่จะพิสูจน์ให้รู้ว่าทำไมฝ่ายหญิงถึงกลัวการมีความสัมพันธ์ทางเพศมากและได้รู้ในที่สุดจึงทำให้เข้าใจและตั้งใจที่จะไม่ทำร้ายนางเอกอีก ท้ายที่สุดฝ่ายหญิงเป็นคนขอฝ่ายชายเองหลังจากที่เห็นการจู่โจมของพ่อเลี้ยงมา ในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นสิ่งที่ไม่ผิด แต่ต้องให้เหมาะสมกับเวลา สถานที่ สถานการณ์และควรมีการป้องกันที่ดี ในการ์ตูนบางเรื่องที่ผู้วิจัยเคยอ่าน พบว่าเมื่อหญิง-ชายจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกันจะมีแนวทางการสอนแทรกอยู่ในการ์ตูนถึงการป้องกัน เช่นการเตรียมทิชชูไว้ข้างเตียง เป็นต้น แต่สำหรับการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" การตัดสินใจของฝ่ายหญิงที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในตอนนั้น การตัดสินใจของฝ่ายหญิงเป็นเพียงความต้องการที่จะหลุดออกจากสภาพปัญหาที่ติดตามมาหลังจากที่เคยถูกข่มขืนอีกทั้งฝ่ายหญิงยังไม่อยากอยู่คนเดียวเนื่องจากเพิ่งผ่านเหตุการณ์ร้ายๆ มากี่ย่อมที่จะต้องการคนอยู่เป็นเพื่อน ความรู้สึกนี้ผลักดันให้ฝ่ายหญิงเสนอที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับฝ่ายชายซึ่งฝ่ายชายก็ไม่ปฏิเสธเพราะตนเองก็มีความต้องการในส่วนนี้อยู่แล้ว ดังนั้นการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศของอะไซ คิระเป็นไปตามอารมณ์ความรู้สึกตอนนั้นกระทำไปมิได้คำนึงถึงสาเหตุที่แท้จริงที่เกิดความต้องการขึ้นมา ซึ่งหลังจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศแล้วอาการกลัวการมีความสัมพันธ์ทางเพศก็หายไปและทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งต่อกัน ซึ่งหลังจากที่ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ทางเพศกันแล้วได้วางแผนที่จะแต่งงานกันซึ่งเป็นแนวทางการคิดที่ถูกต้องเหมาะสม แต่ในทางปฏิบัติไม่เป็นจริงเสมอไปที่คนที่มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยกันแล้วจะได้แต่งงานกันซึ่งขึ้นอยู่กับว่า จะตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศกับใครซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก การ์ตูนเสนอให้เห็นถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศกันก็จริงแต่สุดท้ายทั้งคู่ได้แต่งงานกันตามความตั้งใจจริงของทั้งสองฝ่าย

เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย แต่ในความเป็นจริงสังคมไทยเด็กที่กล้าอยากรู้อยากลองโดยมิได้ตระหนักถึงความเป็นจริงข้อนี้ ต่างเพียงแต่รักที่จะสนุก บางคนอาจยึดถือแบบอย่างจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ภาพยนตร์ ละคร การ์ตูนที่น่าเสนอภาพการมีความสัมพันธ์ทางเพศในกลุ่มเด็กและวัยรุ่นทำให้เด็กเหล่านี้อยากรู้อยากลองโดยปราศจากการมองอย่างลึกซึ้ง เช่นในการ์ตูนญี่ปุ่น จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่าการ์ตูนญี่ปุ่นทุกเรื่องเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วจะไม่ท้องและจะได้แต่งงานกับคนที่มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย ถ้าผู้รับสารเอาอย่างการ์ตูนในประเด็นที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์มีความเสี่ยงในเรื่องของการท้องน้อยมาก หรือเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วยังไงก็ได้แต่งงานกันแล้วลองทำจริงกับใครก็ได้ อาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอาจไม่ได้แต่งงานกันจริงเพราะผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยยังไม่มี ความรับผิดชอบเพียงพอ หรือเพียงแต่ต้องการความสนุกเท่านั้นเพราะประเด็นสำคัญอันดับแรกของการตัดสินใจจะมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นต้องดูว่า คนที่จะมีความสัมพันธ์ด้วยเป็นใครและเขาพร้อมที่จะรับผิดชอบสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาหรือไม่ และที่สำคัญในการมีความสัมพันธ์ทางเพศที่น่าเสนอในการ์ตูนแต่ละครั้งเกิดจากรักที่ผ่านลำดับขั้นของความสัมพันธ์ต่างๆ มาแล้วทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความสนิทสนมก่อให้เกิดกำแสดงความรู้สึกทางเพศต่อกัน มิใช่เป็นผู้ที่พบเจอกันเพียงไม่นานแล้วนี่ก็อยากทดลองก็ทำอย่างที่เด็กวัยรุ่นไทยเข้าใจ

ส่วนในการ์ตูนเรื่อง "เรียว" นั้นส่วนมากจะเป็นการเริ่มความต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศของทางฝ่ายหญิงก่อน (โทโฮยามะ เรียว) ซึ่งฝ่ายชาย (มุซาชิโอบิ เบนเค) คอยปฏิเสธที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศ ตั้งแต่เมื่อเรียวสารภาพรักกับเบนเคและพยายามรุกเร้าฝ่ายชาย แต่เบนเคมีสติพอที่จะยับยั้งการเรียกร้องของฝ่ายหญิงด้วยการจับตัวฝ่ายหญิงออกห่างจากตัวเองและพูดปฏิเสธอย่างชัดเจนแล้วเดินออกไปดังภาพ

ภาพที่ 6.28 ความสัมพันธ์ทางเพศ 1 จากเรื่อง "เรียว" เล่มที่ 10 หน้า 47

อย่างไรก็ตามเมื่อทั้งคู่ตกลงเป็นคู่อีกกันแล้วฝ่ายชายแสดงความต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกันก่อนแต่งงานโดยอ้างเหตุผลว่าจะได้สามารถร้องขอไม่ให้ฝ่ายหญิงไปรบได้ซึ่งได้รับการปฏิเสธจากฝ่ายหญิง อีกทั้งการตัดสินใจเสนอประเด็นของรักษาความบริสุทธิ์ไว้เพื่อคนที่รัก กล่าวคือ ฝ่ายหญิงจะถูกบังคับให้แต่งงานแต่เร็วโดยไม่ต้องการอย่างนั้นจึงหนีทำให้เกิดการตามล่าตัวอยู่ตลอดเวลาซึ่งเร็วพยายามปกป้องตัวเองไว้ให้คนที่ตัวเองรักและจะแต่งงานด้วย และในตอนท้ายๆ ของเรื่องการ์ตูนยังนำเสนอรูปแบบความรักระหว่างพี่น้อง คือพี่ชายต่างแม่ของเร็วหลงรักเร็วแบบซู้สาวและต้องการได้ตัวเร็วโดยวางอุบายทำร้ายเบนเคและพยายามกักขังและข่มขืนเร็วซึ่งเร็วต่อสู้จนหนีรอดออกมาได้

ภาพที่ 6.29 ความสัมพันธ์ทางเพศ 2 จากเรื่อง "เร็ว" เล่มที่ 12 หน้า 64

จากรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่การ์ตูนเรื่องเร็วนำเสนอออกมานั้น ในมุมมองของผู้วิจัยเห็นว่า แนวคิดของการรักษาความบริสุทธิ์ไว้เพื่อคนที่รักเป็นสิ่งที่ดี แต่เมื่อได้เจอคนที่รักแล้วไม่ควรแสดงความต้องการออกไปอย่างโจ่งแจ้งและรุกเร็วมากจนเกินงาม อีกทั้งการรุกเร็วโดยไม่ยั้งคิดเช่นนี้ ยังส่งผลให้ถูกฝ่ายชายปฏิเสธอย่างไม่เป็นท่ากลับมาอีกซึ่งควรจะมีรูปแบบในการกระทำที่น่าสนใจและยังสามารถรักษาภาพพจน์ที่ดีไว้ได้ ในส่วนของความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างพี่น้องนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นการที่เร็วต่อสู้จนหนีมาได้เป็นการกระทำที่ควรกระทำที่สุด ซึ่งในการ์ตูนเรื่อง "มารีมาเลตสุดที่รัก" ก็ได้พูดถึงถึงการมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศในพี่น้องไว้ด้วยเช่นกันเพราะฝ่ายชายเข้าใจผิดคิดว่าฝ่ายหญิงเป็นพี่น้องคนละแม่กับตนเองทำให้พยายามตัดความสัมพันธ์แต่สุดท้ายทนห้ามใจตัวเองไม่ได้ก็กลับมารักโดยวางแผนจะอยู่ด้วยกันโดยไม่มีลูก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการ์ตูนเรื่อง "มารีมาเลตสุดที่รัก" ชี้ให้เห็นถึงประเด็นความถูกต้องในเรื่องความรักระหว่างพี่น้องได้อย่างเหมาะสม

ในการ์ตูนเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางเพศออกมาอย่างชัดเจน หากแต่ฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) พยายามที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับฝ่ายหญิง

(แอมโบรเชียร์ ฮาร์ท) ซึ่งการ์ตูนเสนอภาพออกมาในแนวตลกขบขัน กล่าวคือ พระเอกทำเป็นเสกให้นางเอกเกิดอารมณ์ขึ้นมาแต่ท้ายสุดฝ่ายชายก็หลับไปก่อนจึงทำให้ภาพความสัมพันธ์ทางเพศที่นำเสนอออกมาไม่โจ่งแจ้งจนน่าเกลียดกลายเป็นมุขตลกของการ์ตูนไป

ส่วนการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" และ "ถนนสายนี้เปรียบนั้นไม่มีรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศเสนออยู่ในเรื่องเลย

7. การเดท (Date) เป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ (Strategic interaction) เพื่อชวนอีกฝ่ายออกไปเที่ยวหรือเรียกว่าการออกเดท

การ์ตูนทั้ง 6 เรื่องที่นำมาศึกษามีการนำเสนอรูปแบบพฤติกรรมของกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ถึงการออกเดทไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ การ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิต สาวนักโบก" มีฝ่ายชาย (คาซิโน เร) เป็นผู้เริ่มชวนฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) ไปเดทหลังจากที่คิระโดดเรียนมาหาคนที่อพาทเมนท์โดยเริ่มถามกว้างๆ ว่า "ต่อไปจะทำอะไร...จะไปโรงเรียนหรือ" เมื่อคิระตอบว่า "ยังไม่รู้เหมือนกัน" เรจึงชวนไปด้วยกันและถามความเห็นว่าจะไปไหนกันดี (การ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิต สาวนักโบก" เล่มที่ 2 หน้า 106) แล้วก็พากันไปที่แสดงงานศิลปะตามความต้องการของคิระ และหลังจากนั้นก็ไปห้างสรรพสินค้าซื้ออุปกรณ์วาดเขียนซึ่งเรแยกไปอ่านหนังสือที่ร้านหนังสือเมื่อจบการเดทของวันนั้น เรুবคิระและได้รู้ว่านั้นเป็นจูบแรกเลยบรรจงจูบซ้ำอีกครั้งซึ่งคิระยินยอมโดยดี เดทครั้งนี้เป็นครั้งแรกของทั้งสองซึ่งเกิดขึ้นในช่วงแรกๆ ของเรื่อง

รูปแบบการชวนและสถานที่ไปล้วนแล้วแต่เหมาะสมเพียงแต่ว่าชวนกันไปเที่ยวไม่ถูกวัน เพราะวันนั้นเป็นวันเรียนหนังสือ คิระไม่ควรโดดเรียนมาหาเรตั้งแต่แรกแล้ว สถานที่ไปน่าสนใจและปลอดภัย ในส่วนของการจบการเดทด้วยการจูบนั้นไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดหากแต่ยังไม่เหมาะสมกับระยะเวลาการคบหากัน ซึ่งคิระรู้จักกับเรไม่นานแม้ว่าจะได้รับการปกป้อง ช่วยเหลือจากปัญหาเพื่อนรังแกหรือถูกขโมยรูปวาดไปประกวดแล้วก็ตามและแม้ว่าคิระจะรู้ตัวว่าชอบเรแล้วแต่การปล่อยให้ขโมยรูปวาดให้ฝ่ายชายจูบหลังการออกเดทครั้งแรกโดยที่ยังไม่รู้ว่ฝ่ายชายคิดอย่างไรนั้นผู้วิจัยเห็นว่าไม่สมควร ทางที่ดีควรจะสร้างความมั่นใจต่อไปอีกสักนิด เล่นตัวอีกสักหน่อยให้เกิดความน่าสนใจ ไม่ใช่ว่าเขาเสนออะไรมาให้ก็ยอมรับหมด

สำหรับการ์ตูนเรื่อง "เรียว" นั้นฝ่ายหญิง (โทโอยามะ เรียว) เป็นฝ่ายเริ่มชวนและเป็นคนพาฝ่ายชาย (มุซาชิโอบ เบนเค) ไปออกเดทเพราะเข้าใจผิดว่าพระเอกความจำเสื่อมจึงพาออกไปลองใช้ชีวิตเหมือนคนในยุคปัจจุบันน่าจะช่วยให้จำได้มากขึ้น โดยเรียวพาไปชอปปิ้งชุดของ

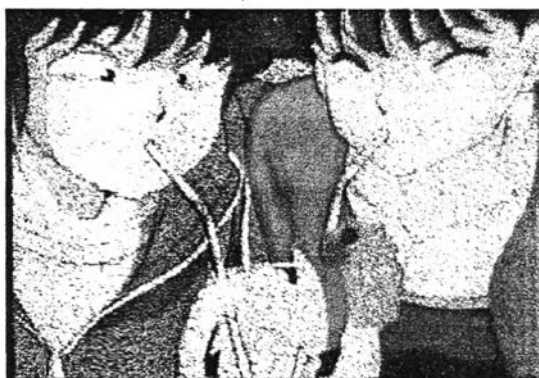
คนละใบ ขณะที่ย้ายหญิง (โคอิชิคาว่า มิชิ) กำลังตื่นเต้นดีใจกับตัวอยู่นั้น ยูก็ถามขึ้นมาว่า “พรุ่งนี้ต้องไปชมรมมั๊ย” เมื่อมิชิปฏิเสธว่าไม่ต้อง ยูก็รวบรวมเอาเองเลยว่า “ฉันไปเล่นเกมกันนะ” มิชิประหลาดใจร้อง “ฮา!” ยูเลยถามย้ำว่าไม่ว่างหรือเมื่อมิชิปฏิเสธจึงสรุปเองว่า “ฉันตกลงนะ” แล้วรีบเดินไป (การ์ตูนเรื่อง “มารีมาเลตสุดที่รัก เล่ม 1 หน้า 122-123) วันเดททั้งสองไปเที่ยวที่เกมเซ็นเตอร์แล้วก็กลับบ้านสังเกตได้ว่ารูปแบบการชวนมีลักษณะรวบรวมเพื่อไม่ให้ฝ่ายหญิงปฏิเสธการชวนออกไปเฉย

กระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ในการ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” ฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) ต้องชวนฝ่ายหญิง (แอมโบเรเชียร์ ฮาร์ท) อยู่หลายครั้งกว่าจะยอมไปเที่ยวด้วยกัน โดยอเล็กซ์ชวนแอมตรงๆ ว่า “อาทิตย์หน้าไปเดทกันมั๊ย...ไปดูหนังเรื่องที่แอมอยากดู” แต่ถูกแอมปฏิเสธโดยอ้างว่ามีรายงานต้องทำเพราะเพิ่งรู้ว่าชอบอเล็กซ์ (การ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” เล่มที่ 4 หน้า 105-106) ต่อมาแอมเป็นคนชวนอเล็กซ์เองเลยซึ่งสาเหตุที่แอมชวนไปเที่ยวด้วยเพราะต้องการรู้จักอเล็กซ์มากขึ้นเพื่อจะหาชื่อของขวัญวันเกิดให้ ซึ่งวิธีการชวนด้วยประโยคง่ายๆ คือ “นี่สอบเสร็จแล้วไปดูหนังกันนะ” (การ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” เล่มที่ 5 หน้า 33) โดยทั้งสองไปเที่ยวผจญภัยด้วยกัน การเดทอีกครั้งเกิดขึ้นจากที่แอมต้องการตอบแทนเรื่องที่อเล็กซ์ทำแหวนวงใหม่เลียนแบบวงเก่าซึ่งเป็นแหวนที่พ่อแอมให้มาแล้วแอมทำหายตอนไปเยี่ยมเพื่อนที่โรงพยาบาลกับอเล็กซ์ แอมเป็นคนโทรศัพท์ไปชวนอเล็กซ์ที่บ้านแล้วอเล็กซ์ตอบตกลงว่าจะไปทันทีโดยกล่าวว่า “ตอบแทนเรื่องวันนั้นไม่ต้องเกรงใจหรอก...ถือว่าคุณชวนเธอก็ก็น่าแล้วกัน” และขอให้แอมใส่ชุดที่ให้ไปในวันวาเลนไทน์ไปเดทด้วย (จากเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” เล่มที่ 6 หน้า 9-10) ในวันเดททั้งคู่ไปดูคอนเสิร์ตโดยนัดไปเจอกันหน้าที่แสดงคอนเสิร์ตพอดีแอมทำรองเท้าตกรางรถไฟไปทำให้เมื่อไปถึงอเล็กซ์จึงออกไปหาซื้อรองเท้าคู่มือให้ หลังจบคอนเสิร์ตอเล็กซ์ชวนแอมไปกินข้าวที่บ้านเพราะใช้เงินซื้อรองเท้าหมดแล้ว เมื่อรับประทานอาหารค่ำแล้วอเล็กซ์จูบและต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแอมแต่ด้วยความเปลี้ยมากจึงหลับไปก่อนทำให้แอมต้องกลับบ้านไปเอง

สำหรับการเดทในเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” นี้มีการเดทที่หลากหลายทั้งไปผจญภัยของและไปงานคอนเสิร์ตหรรษา หลังการจบการเดทครั้งล่าสุดมีการแสดงความรักใคร่ด้วยการจูบซึ่งจะนำไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศแต่ในการ์ตูนเสนอออกมาเป็นแนวตลกขบขันทำให้ลดความรุนแรงลงได้ ซึ่งการเดทที่จบด้วยการแสดงความรักใคร่และความสัมพันธ์ทางเพศที่น่าเสนอในการ์ตูนเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่แสดงให้เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์หลังการเดทไม่สำคัญเท่าใดนัก เป็นเพียงความรู้สึกและความต้องการที่สามารถหันเหความสนใจไปทางอื่นได้

และการ์ตูนเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี้ยว” มิได้เสนอรูปแบบของกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ไว้ แต่ได้เสนอรูปแบบการเดทไว้ 2 ครั้ง คือ การนัดกันไปออกกำลังกาย การ์ตูนนำเสนอการไปตีเทนนิสที่สโมสรซึ่งมีกีฬาอื่นๆ ให้เล่นด้วย เช่น ว่ายน้ำ เป็นต้น แต่การเดทครั้งนี้ของฝ่ายชาย (คาสีเกะ เคียวสึเกะ) มีอุปสรรคคือ ญาตีสนิท (อากาเนะ) มาก่อวุ่นทำให้การเดทไม่ราบรื่น เพราะมีบุคคลที่ 3 เข้ามาแย่งให้เข้าใจผิดกัน เช่น อากาเนะปลอมตัวเป็นเคียวสึเกะไปทำเจ้าชู้ทาคครีมให้กับเพื่อนผู้หญิงอีกคนหนึ่ง เมื่อฝ่ายหญิง (อายุคาวะ มาโดกะ) เห็นก็ไม่พอใจหึงโมโหทำให้เข้าใจผิดและโกรธกัน ซึ่งเคียวสึเกะพยายามเข้าไปอธิบายแต่ไม่ได้ผล

ในการเดทครั้งที่ 2 เป็นการที่ฝ่ายชาย (คาสีเกะ เคียวสึเกะ) แกล้งทำเป็นแฟนของ ญาตีสนิท (อากาเนะ) เพื่อไปอวดเพื่อนว่ามีแฟนเหมือนคนอื่นๆ ดังนั้นจะมีรูปแบบพฤติกรรมที่ต้องทำในการพิสูจน์ว่าคนเป็นแฟนกันมักทำกันได้แก่ การไปเที่ยวด้วยกัน ซึ่งในการ์ตูนเสนอการไปเที่ยวสระว่ายน้ำเพื่อว่ายออกกำลังกายกัน ในการ์ตูนยังแสดงให้เห็นว่าการไปสระว่ายน้ำเป็นการไปเที่ยวที่ถูกต้องเหมาะสมสำหรับคนไม่ค่อยมีเงิน หลังจากไปเที่ยวเป็นการดีมน้ำซึ่งคนเป็นแฟนกันจะต้องดีมน้ำจากแก้วเดียวกันได้ ดังภาพ

ภาพที่ 6.31 การเดท 2 จากเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี้ยว” ตอนสถานการณ์ที่ไม่คาดฝัน

ในตอนเย็นอากาเนะชวนเพื่อนๆ และเคียวสึเกะไปที่บ้านดื่มเหล้าขมใจและชวนเคียวสึเกะไปนอนด้วยกันและจับเคียวสึเกะขังไว้ในห้องกับตัวเองเพื่อพิสูจน์ให้เพื่อนเชื่อว่าตนมีแฟนแล้วแต่เคียวสึเกะไม่ได้ทำอะไรอากาเนะเลย ในตอนท้ายของตอนผู้เขียนได้เสนอแนวคิดของการมีแฟนผ่านทางเคียวสึเกะว่า สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่มีหรือไม่มีแฟนแต่อยู่ที่ความพร้อมของแต่ละคนว่าพร้อมจะมีเมื่อใด ผู้วิจัยเห็นว่าถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และวัยของตัวละคร

จะเห็นได้ว่าแนวคิดการออกเดทที่นำเสนอในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีทั้งส่วนที่ดีและไม่ดีซึ่งสามารถนำมาปรับแก้ไขให้เหมาะสมกับสังคมประเพณีไทยได้ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับผู้รับสาร

ด้วยว่าควรมีวิจารณ์ญาณในการเลือกตัวแบบไปทดลองปฏิบัติโดยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองเป็นหลัก

8. การขอความรัก เป็นรูปแบบกระบวนการที่ฝ่ายหนึ่งที่มีความรู้สึกรักชอบอีกฝ่ายแล้วแสดงรูปแบบพฤติกรรมขอความรักเพื่อนำไปสู่การรับรัก หรือเรียกง่ายๆ ว่า การจีบกันนั่นเอง

จากการศึกษาคำรันทันทั้ง 6 เรื่องพบว่าการรันทันแต่ละเรื่องมีรูปแบบการขอความรักที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

การรันทันเรื่อง “สิงห์นักบิณฑ สวณักโบก” “เรียว” “พลัดวัน” “มารมาเลตสุดที่รัก” “อเล็กซานโดรท์” และ “ถนนสายนี้เปรี้ยว” ต่างก็เริ่มจากการวางตัวของฝ่ายชายเมื่อสนใจฝ่ายหญิงจนฝ่ายหญิงสนองตอบไปในทางบวกซึ่งเป็นการเปิดใจที่จะเรียนรู้กันเมื่อถึงระดับนี้ได้แล้ว โอกาสของความใกล้ชิดตามแนวคิดความดึงดูดใจ (Attractive) ที่ประกอบด้วยความใกล้ชิด (Proximity) และความเหมือนกัน (Similarity) เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง การรันทันเรื่อง “สิงห์นักบิณฑ สวณักโบก” ฝ่ายชาย (คาซิโน เร) พาดตัวเองเข้าไปพัวพันกับฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) เช่นเข้าไปพูดคุยเกี่ยวกับการวาดภาพซึ่งเป็นเรื่องที่ฝ่ายหญิงให้ความสนใจมากทำให้เกิดการเรียนรู้กันและกันเป็นโอกาสได้ใกล้ชิดฝ่ายหญิง อีกทั้งยังเป็นนายแบบให้ฝ่ายหญิงและเพื่อนๆ ในชมรมวาดรูปกันอีก อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ ฝ่ายชายได้เข้าไปช่วยเหลือในการปกป้องดูแลฝ่ายหญิงเมื่อมีปัญหา เช่น เมื่อโดนครูภาษาอังกฤษขอร้อง , เพื่อนรุมทำร้าย, รุนพี่ชโหมยภาพแม่ข่มลูกของคิระไปประกวดจนได้รางวัล โดยฝ่ายชายได้ยื่นมือเข้าไปจัดการแก้ไขปัญหารวมไปถึงสั่งสอนรุ่นพี่ที่ชโหมยรูปไป จากเหตุการณ์เหล่านี้เองส่งผลให้ฝ่ายหญิงเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับฝ่ายชายตาม Reinforce Theory ทำให้ตัดสินใจว่าฝ่ายชายเป็นคนดี มีได้เจ้าชู้ตามภาพลักษณ์ที่ปรากฏ อีกทั้งยังมีน้ำใจช่วยเหลือทำให้เกิดความประทับใจเป็นแรงดึงดูดใจต่อฝ่ายหญิง ซึ่งพฤติกรรมของฝ่ายชายแสดงให้เห็นถึงความยุติธรรมตาม Equity Theory ที่ทำร้ายรุ่นพี่ที่ชโหมยภาพฝ่ายหญิงไป รวมไปถึงเมื่อฝ่ายหญิงใกล้ชิดกับฝ่ายชายทำให้ได้รับการปกป้องดูแลเสมอ ดังที่ Social Exchange Theory ได้กล่าวไว้ว่าเป็นการลงทุนน้อยแต่ได้กำไรมากฝ่ายหญิงได้รับการปกป้องเสมอเป็นการได้รับประโยชน์โดยตรงจากการใกล้ชิดฝ่ายชาย และแม้ว่าบางครั้งพฤติกรรมบางอย่างของฝ่ายชายสร้างความหวาดกลัวให้กับฝ่ายหญิง เช่นการชอบใช้ความรุนแรง เป็นต้น ซึ่งมีผลทำให้ลดความดึงดูดใจได้เช่นกันตาม Gain-Loss Theory แต่โดยรวมแล้วฝ่ายหญิงประทับใจฝ่ายชายจึงก่อให้เกิด

ความดึงดูดใจซึ่งกันและกันและกลายเป็นความรัก เมื่อฝ่ายหญิงรักฝ่ายชายแล้วเป็นความเข้าใจของทั้งสองฝ่ายมิได้มีการบอกกล่าวอย่างชัดเจนว่ารักกันและจะคบกันเป็นแฟน

สำหรับการ์ตูนเรื่อง “เรียว” ฝ่ายชายเป็นคนเริ่มความสัมพันธ์ก่อนเช่นกันจนมาถึงระดับที่เกิดการเรียนรู้กันของทั้งสองฝ่าย สำหรับเรื่องนี้พฤติกรรมต่างๆ ของฝ่ายชายจะหยุดไปมีเพียงแต่ความห่วงใย ดูแล ช่วยเหลือในด้านต่างๆ แบบถวายชีวิตให้แต่มิได้แสดงความรู้สึกรักชอบออกมาชัดเจนโดยจะแสดงผ่านความเป็นนาย-บ่าวเข้ามาอาศัยบ้านฝ่ายหญิงทำให้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก จากพฤติกรรมนี้เองสร้างความประทับใจและดึงดูดใจให้แก่ฝ่ายหญิงเป็นอันมากซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีทั้ง 4 ที่เกี่ยวข้องกับแรงดึงดูดใจ คือ หลังจากที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับฝ่ายชายทำให้ฝ่ายหญิงพบว่าตนเองกับฝ่ายชายมาจากสมัยเฮอันเหมือนกันเมื่ออยู่ในยุคปัจจุบันฝ่ายหญิงรู้สึกเหมือนตัวคนเดียวแต่เมื่อมีฝ่ายชายมาอยู่ด้วยจึงทำให้ฝ่ายหญิงรู้สึกอุ่นใจขึ้น ในทางกลับกันเมื่อทั้งสองข้ามกลับไปสู่สมัยเฮอันอีกครั้งฝ่ายชายก็เป็นคนที่คุ้นเคยและเหมือนกับตัวเองที่สุดเหมือนกันซึ่งสามารถอธิบายได้ตาม Reinforce Theory อีกทั้งจากการใกล้ชิดและได้รับการปกป้องช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกับการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิด สาวนักโบก” ฝ่ายหญิงได้รับประโยชน์มากมายเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับฝ่ายชายทำให้เกิดความดึงดูดใจต่อฝ่ายชายดัง Social Exchange Theory ในส่วนของพฤติกรรมอื่นๆ ของฝ่ายชายในเรื่อง “เรียว” นี้มักจะเป็นในลักษณะของการเพิ่มพูนความรู้สึกประทับใจเพราะฝ่ายชายมีความมั่นคงและน่าไว้วางใจเสมอมาดัง Gain-Loss Theory จากความใกล้ชิดความเหมือนกันการได้รับประโยชน์จากการใกล้ชิดกันส่งผลให้ฝ่ายหญิงเกิดความรู้สึกรักชอบฝ่ายชาย แต่เนื่องจากฝ่ายชายเคยสาบานว่าจะไม่รักใคร่อีกหลังจากสูญเสียแฟนเก่าไปทำให้ฝ่ายหญิงต้องอดทนรอให้ฝ่ายชายบอกกล่าวกับหลุมศพแฟนเก่าก่อนจึงจะรักกันได้ซึ่งพี่สาวฝ่ายชายเป็นผู้ทุกระตุ้นให้ฝ่ายชายคิดได้และยกเลิกคำสาบานนั้นจึงทำให้ทั้งสองได้ครองรักกัน ตลอดเวลาหลังจากที่ฝ่ายหญิงรู้ใจตนเองแล้วก็พยายามทราบบอกและแสดงความรักออกมาอย่างโจ่งแจ้งเพื่อให้ฝ่ายชายยอมรับ แต่ฝ่ายชายก็ปฏิเสธจนกระทั่งได้แก่คำสาบานแล้วจึงบอกรักและยอมรับความรักฝ่ายหญิง

ถัดมาการ์ตูนเรื่อง “พลัสวัน” ในการขอความรักนั้นฝ่ายชาย (โทเงซึ คารัน) ทุ่มเททุกอย่างให้ฝ่ายหญิง (คิตาชิราคาเวะ นานาโกะ) คอยช่วยเหลือฝ่ายหญิงเสมอ เปรียบเสมือนอัศวินม้าขาวที่เข้ามาช่วยฝ่ายหญิงได้ทันการเสมอโดยฝ่ายชายจะเก็บข้อมูลต่างๆ ของฝ่ายหญิงไว้ทำให้รู้ใจและเข้าใจฝ่ายหญิงได้เป็นอย่างดี จนกระทั่งฝ่ายหญิงเกิดการเรียนรู้และกระตุ้นเตือนจากคนรอบข้างเช่น แฟนของชิโจ (รุ่นพี่ที่เคยเป็นแฟนกับนางเอก) มาทุกระตุ้นถึงความสัมพันธ์ของฝ่ายหญิงและฝ่ายชายทำให้ฝ่ายหญิงตระหนักได้ว่าตนเองรักฝ่ายชาย เช่น “โทเงซึรักนานาโกะมาก

คอยดูแลนานาโกะทุกอย่าง” ทำให้ฝ่ายหญิงรับรู้ว่าคุณเองขาดเขาไม่ได้และรักเขาเช่นกันซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของความดึงดูดใจในเรื่องของการเรียนรู้จากการใกล้ชิดกันทำให้สนใจฝ่ายชายตาม Reinforec Theory การได้รับการช่วยเหลือปกป้องตลอดเวลาตั้ง Social Exchange Theory รวมไปถึงการกระทำต่างๆ ของฝ่ายชายช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือให้คำปรึกษา การดูแลทุกข์สุข และรู้ใจฝ่ายหญิง ตาม Gain-Loss Theory ซึ่งจากการที่ฝ่ายชายพาตัวเองเข้ามาใกล้ชิดฝ่ายหญิงเข้ามาอยู่ชมรมเดียวกัน ช่วยกันสร้างชมรมขึ้นมาทำให้เกิดความประทับใจดึงดูดใจฝ่ายหญิงให้รู้สึกรักฝ่ายชาย อีกทั้งยังมีเหตุการณ์ที่ฝ่ายชายจะต้องไปประเทศสเปนเพื่อดูแลแม่ที่ป่วยและกลับไปเล่นดนตรียังกระตุ้นให้ฝ่ายหญิงเข้าใจความรู้สึกตนเองเร็วขึ้นเนื่องจากฝ่ายหญิงกับฝ่ายชายเป็นเพื่อนกันมาก่อนทำให้มองข้ามความเป็นผู้ชายของฝ่ายชายคิดแต่เพียงว่าคนข้างกายเป็นเพื่อนที่รู้ใจแต่ไม่ทันคิดว่าเป็นคนที่ตนรักด้วยเช่นกัน ซึ่งท้ายที่สุดฝ่ายชายพูดแกมบังคับให้ฝ่ายหญิงบอกรักตนเองก่อนถึงจะยอมกลับมาจากประเทศสเปนมาหาฝ่ายหญิงแต่แท้จริงแล้วฝ่ายชายรออยู่หน้าบ้านฝ่ายหญิงแล้ว

สำหรับการ์ตูนเรื่อง “มารีมาเลดสุดที่รัก” ฝ่ายชายวางตัวเองเป็นคนเคร่งขรึมแต่อบอุ่นช่วยเหลือดี ซึ่งในตอนแรกฝ่ายหญิงจะไม่ชอบหน้าฝ่ายชายเพราะฝ่ายชายชอบแกล้งและไม่เห็นด้วยกับฝ่ายหญิง แต่หลังจากที่ฝ่ายหญิงได้เรียนรู้เกี่ยวกับฝ่ายชายมากขึ้นตาม Reinforce Theory ทำให้ฝ่ายหญิงเริ่มเห็นความน่าสนใจในตัวฝ่ายชายเกิดความประทับใจสบายใจเมื่ออยู่ใกล้ ตาม Equity Theory อีกทั้งยังพบการกระทำต่างๆ ที่เพิ่มความดึงดูดใจให้แก่ฝ่ายหญิงซึ่งเป็นเพราะฝ่ายชายใช้วิธีการแสดงออกตรงข้ามกับความรู้สึกจริงจึงทำให้เกิดการสับสนเกิดความน่าสนใจน่าติดตามแก่ฝ่ายหญิงและเมื่อได้เรียนรู้มากขึ้นก็พบการกระทำที่ทำให้เกิดความชื่นชมมากขึ้นตาม Gain-Loss Theory ในการบอกรักกันนั้นฝ่ายชายสารภาพตรงๆ กับฝ่ายหญิงว่าชอบความร่าเริงและตรงไปตรงมาของฝ่ายหญิงซึ่งฝ่ายหญิงเองก็ตอบรับไปตรงๆ เช่นเดียวกันทั้งคู่มีความรู้สึกตรงกันจึงทำให้กลายมาเป็นแฟนกันในที่สุด

ในการ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” ฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) ใช้ความพยายามอย่างมากที่จะเอาชนะใจฝ่ายหญิง (แอมโบรเซียร์ ฮาร์ท) ไม่ว่าจะเป็นการปรับมุมมองฝ่ายหญิงให้มองตนเองในแบบของผู้ชายคนหนึ่งโดยการเป็นนายแบบ เรียนคาราเต้และยูโด เป็นการสร้างมุมมองใหม่ให้แก่ฝ่ายหญิงซึ่งต่างกับเรื่อง “พลัสวัน” ที่ฝ่ายชายพยายามดูแลเอาใจใส่และคอยถามด้วยตนเองถึงความรักความชอบจากฝ่ายหญิงจนกระทั่งมีเหตุการณ์ที่ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงต้องแยกกันไปทำให้ฝ่ายหญิงเข้าใจความรู้สึกตนเอง ในเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” ฝ่ายชายให้ความสนใจต่อฝ่ายหญิงมีการเก็บข้อมูลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวันเกิด ความชอบของฝ่ายหญิง อีกทั้งยังให้ของขวัญ

วันเกิดและวันวาเลนไทน์เป็นประจำทำให้เกิดความเคซินซึ่งเป็นการได้รับประโยชน์ตาม Social Exchange Theory แต่สำหรับการคืนเรื่องนี้ฝ่ายชายจะมีลูกล่อลูกชนทำให้เกิดความดึงดูดใจต่อฝ่ายหญิงกล่าวคือ รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว โดยฝ่ายชายจะทำพฤติกรรมซ้ำๆ กันเสมอจนกระทั่งฝ่ายหญิงเกิดความเคซินแล้วจึงเลิกกระทำส่งผลให้ฝ่ายหญิงเกิดการสังเกตและหันกลับมามองฝ่ายชายจนทำให้เข้าใจความรู้สึกของตนเอง ดังตอนที่เลิกซีไม่ไปเจอแอมจนถึงวันวาเลนไทน์เป็นเวลา 10 วันทำให้แอมรู้สึกกระวนกระวายใจว่าจะได้เจอเลิกซีหรือไม่ทั้งที่ปกติแล้วเลิกซีจะมาพร้อมของขวัญวันวาเลนไทน์เสมอ ซึ่งลักษณะพฤติกรรมนี้เป็นการกระทำที่ไม่คาดหมายสร้างความดึงดูดใจให้กับฝ่ายหญิงตาม Gain-Loss Theory และหลังจากการได้เรียนรู้กันตาม Reinforce Theory ทำให้แอมตัดสินใจได้ว่าเลิกซีเป็นคนน่าสนใจมีความดึงดูดใจสำหรับตนเอง โดยในตอนท้ายไม่มีการสารภาพรักและแสดงความรู้สึกกันตรงไปตรงมา ทั้งคู่มีท่าทีชอบพอกันโดยฝ่ายชายยังไม่แน่ใจว่าฝ่ายหญิงชอบตนจริงหรือไม่สุดท้ายฝ่ายหญิงแสดงความรู้สึกออกไปด้วยการจูบฝ่ายชายขณะมอบรางวัลในการแข่งขันคาราเต้

และการคืนเรื่อง "ถนนสายนี้เปรี้ยว" จากการที่ฝ่ายหญิงได้ใกล้ชิดกับฝ่ายชายทำให้เกิดการเรียนรู้ โดยฝ่ายชายจะคอยช่วยเหลือฝ่ายหญิงตลอดโดยใช้พลังจิตที่มีอยู่ปกป้องฝ่ายหญิงดังตอนพญก๊วยในฮาวาย, ตอนการปฏิวัติตัวของอากาศเนะจอมซ่า และโดยเฉพาะตอนตำนานรักบนลานสกี ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายติดอยู่ในถ้ำเกิดเหตุการณ์ประหลาดทำให้ทั้งคู่ห้อยอยู่ที่ปากเหวฝ่ายชายจับแขนฝ่ายหญิงไว้ไม่ให้ตกลงไป และเมื่อแขนล้าก็ไม่ยอมปล่อยมือฝ่ายหญิงไปแต่กลับปล่อยมือตนเองให้ตกลงไปพร้อมกัน เป็นเหตุการณ์ที่สร้างความประทับใจให้กับฝ่ายหญิงตาม Gain-Loss Theory และ Social Exchange Theory ในการคืนเรื่องนี้ยังไม่มีการบอกกล่าวขอความรักกันเกิดขึ้นเป็นการเสนอรูปแบบความรักในช่วงที่กำลังจีบกันอยู่

จะเห็นได้ว่าในการบวนการขอความรักของการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์ ลักษณะนิสัยของตัวละครแต่ละตัว โดยส่วนใหญ่จะเน้นที่ฝ่ายชายเป็นผู้ช่วยเหลือฝ่ายหญิงเสมอเป็นเหมือนอัศวินม้าขาวคอยช่วยเหลือดูแลและให้เกียรติฝ่ายหญิง โดยฝ่ายชายจะรู้ใจฝ่ายหญิงมาก ส่วนในการบอกกล่าวว่ารักชอบกันนั้นในการคืนบางเรื่องมีการบอกกล่าวกันชัดเจนเช่น เรื่อง "มาร์มาเลดสุดที่รัก" "พลัสวัน" และ "เรียว" ส่วนการ์ตูน "อเล็กซานโดรท์" ใช้วิธีการ "จูบ" เป็นการสารภาพรัก ส่วนในการคืนเรื่อง "สิงห์นักบิด สาวนักโบก" จะเป็นการเข้าใจกันเองของฝ่ายหญิงและฝ่ายชายซึ่งถ้าความเข้าใจตรงกันและมั่นใจกันก็จะทำให้ความรักยืนยาว แต่บางครั้งอาจเป็นการเข้าใจไปเองได้ดังนั้นการบอกกล่าวกันอย่างชัดเจนจึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการแสดงความรักกลับไปของฝ่ายหญิงที่การ์ตูนได้นำเสนอมาเป็นสิ่งที่ถูกแต่

บางครั้งไม่เหมาะสม เช่นในการ์ตูนเรื่อง “เรียว” ที่ฝ่ายหญิงแสดงความรักออกมาอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นการบอกกล่าวด้วยวาจา การแสดงความรักใคร่เล่นหา ต่างๆ เหล่านี้ดูแล้วไม่เหมาะสม เพราะฝ่ายชายมีท่าทีปฏิเสธและยังไม่พร้อมดังนั้นควรอดใจรอให้เวลาฝ่ายชายในการแก้ปัญหา แล้วค่อยพูดคุยกันใหม่ หรือ ในการ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” ที่ฝ่ายหญิงใช้วิธีการจูบฝ่ายชาย แทนการบอกรักนั้นไม่ใช่สิ่งที่ผิดหากแต่ไม่เหมาะสมกับสถานที่ เวลาและโอกาส ไม่ควรกระทำในสนามแข่งกีฬาที่มีคนมากมายเช่นนั้น จากการขอความรักนำไปสู่การสังเคราะห์รูปแบบของความรักที่น่าเสนอในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่อง

9. รูปแบบความรัก

ในส่วนของรูปแบบความรักที่ปรากฏในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องนั้น การ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิต สาวนักโบก” และ “เรียว” มีลักษณะของความรักคล้ายกัน กล่าวคือ เป็นความรักโรแมนติก (Romantic Love) ที่ประกอบด้วยความใกล้ชิดและความเต็มคำหลงใหลตามแนวคิดจิตวิทยาความรักโรแมนติกของ Sternberg โดยคู่รักในเรื่อง “เรียว” และคู่รักในเรื่อง “สิงห์นักบิต สาวนักโบก” ต่างก็เกิดความรักจากความใกล้ชิดซึ่งเป็นความชอบแล้วพัฒนาไปสู่ความรักโรแมนติกที่ประกอบด้วยความรักและความเต็มคำหลงใหลโดยฝ่ายหญิง (โทโฮยามะ เรียว) ในเรื่องเรียวจะมีความเต็มคำหลงใหลในตัวฝ่ายชาย (มุซาชิโอบี เบนเค) มากก่อให้เกิดรูปแบบพฤติกรรมของการแสดงออกซึ่งความรักที่ชัดเจนใจแรงใจแน่นและต้องการได้รับความรักตอบซึ่งตรงกับความรักแบบเสน่หา (Eros) ที่ Lee เสนอว่าเป็นการเห็นความรักเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต มีความดึงดูดใจซึ่งกันและกันโดยแสดงออกมาทั้งคำพูดและการแสดงความรักอย่างเปิดเผยทุกวันถ้าเป็นไปได้ วาดฝันเกี่ยวกับอีกฝ่ายไว้อย่างดงามและพยายามพัฒนาความสัมพันธ์ภาพกับคู่อย่างรวดเร็วเปิดเผยและจริงใจ ซึ่งมีลักษณะความรักเหมือนฝ่ายชาย (คาซึโน เร) ในเรื่อง “สิงห์นักบิต สาวนักโบก” เมื่อมองเปรียบเทียบความรักแบบเสน่หาในตัวละครทั้งสองพบว่า เมื่อผู้หญิง (โทโฮยามะ เรียว) มีความรักจะแสดงความรักออกมาอย่างชัดเจนใจแรงใจแน่นเมื่อมองเปรียบเทียบกับผู้ชาย (คาซึโน เร) ทั้งๆ ที่มีพฤติกรรมแสดงออกถึงความต้องการความใกล้ชิดลึกซึ้งเหมือนกันแต่เมื่อปรากฏในภาพของผู้ชายแล้วดูไม่รุนแรงและน่าเกลียด ซึ่งอาจเป็นเพราะวัฒนธรรมประเพณีไทยที่มองว่าฝ่ายหญิงควรเก็บงำความรู้สึกไว้ ทำให้รูปแบบการแสดงความรักของเรียวที่น่าเสนอออกมาดูไม่เหมาะสมซึ่งตามแนวคิดของผู้วิจัยเห็นว่ากรนำเสนอของการ์ตูนเรื่อง “เรียว” แสดงให้เห็นว่าฝ่ายหญิงมีความต้องการและยั่วยวนมากแม้ว่าฝ่ายชายจะพยายามปฏิเสธจึงทำให้ดูแล้วไม่เหมาะสม แต่ในเรื่อง “สิงห์นักบิต สาวนักโบก” นั้นเมื่อฝ่ายหญิงปฏิเสธฝ่ายชายก็จะหยุดการกระทำแม้ว่าฝ่ายชายจะพยายามแสดงความรักมากมายอีกก็มักจะมีเหตุผลมาเสริมการกระทำนั้นเสมอทำให้

การกระทำของฝ่ายชายในเรื่อง “สิงห์นักบิณฑาสาวนักบิณฑาสาว” ก็มีเหตุมีผลกว่าและมองแล้วไม่รุนแรงจนน่าเกลียด

ส่วนฝ่ายหญิง (อะไซ คิระ) ของเรื่อง “สิงห์นักบิณฑาสาวนักบิณฑาสาว” และฝ่ายชาย (มุซาชิโอบ เบนเค) ของเรื่อง “เรียว” มีรูปแบบความรักแบบเสียสละ (Agape) ตามแนวคิดของ Lee เป็นความรักที่ปราศจากความเห็นแก่ตัว ต้องการเป็นผู้ให้มากกว่ารับมีความห่วงใยและคำนึงถึงความสุขของคู่รักเป็นสำคัญ ทั้งคิระและเบนเคต่างก็เป็นผู้ให้และทำทุกอย่างเพื่อให้คนที่รักมีความสุข เช่น คิระขอร้องให้พ่อของเธอยอมให้เธอกลับไปแข่งมอเตอร์ไซด์อีกครั้งเพราะเห็นแก่ความสุขของเธอแม้ว่าตนเองจะเป็นห่วงและไม่อยากเห็นเธอได้รับอุบัติเหตุก็ตาม และเบนเคที่ยอมเสียสละได้แม้กระทั่งชีวิตเพื่อปกป้องเรียว เป็นต้น ซึ่งรูปแบบความรักนี้ถ้ามองในมุมมองของผู้รับเป็นสิ่งที่ดีผู้รับได้ประโยชน์สูง แต่ถ้ามองในมุมมองกลับกันจะพบว่าในชีวิตจริงไม่มีใครให้อะไรใครโดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนอย่างน้อยสิ่งที่ต้องการก็คือ ความรักตอบกลับมา ดังนั้นเมื่อมองไปในระยะยาวอาจจะเกิดปัญหากับผู้ที่มีความรักแบบนี้เพราะเมื่อให้ไปมากๆ เข้าถ้าไม่ได้รับกลับมาเลยจะก่อให้เกิดความท้อแท้สิ้นหวังและเป็นปัญหาความรักตามมา ดังนั้นจึงควรเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับในเวลาเดียวกัน ซึ่งในการ์ตูนได้เสนอมาอย่างชัดเจนแล้วว่า ผู้ที่มีความรักแบบเสียสละได้คู่กับผู้ที่มีความรักแบบเสนาหา เพราะคนที่มีความรักแบบนี้จะให้ความรักและดูแลคนรัก ซื่อสัตย์และจริงใจเป็นการให้ซึ่งกันละกันทำให้เกิดความสมดุลกัน

ถัดมาคือ ความรักแบบเพื่อน (Companionate Love) ที่ประกอบด้วยความใกล้ชิดและซื่อตรง เป็นความรักที่พบในการ์ตูนทั้ง 4 เรื่องที่เหลือ ได้แก่ การ์ตูนเรื่อง “พลัสวัน” ที่เป็นเรื่องราวความรักข้างเดียวของฝ่ายชายรอจนกระทั่งฝ่ายหญิงเลิกกับแฟนแล้วจึงแสดงความรักของตัวเองออกมาจากความเป็นเพื่อนใกล้ชิดกันทำให้พัฒนากลายเป็นความรัก การ์ตูนเรื่อง “มารมาเลดสุดที่รัก” เป็นความรักของชายหญิงที่มาอยู่รวมเป็นครอบครัวเดียวกันเกิดความผูกพันใกล้ชิดกันจนกลายเป็นความรัก การ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดร่า” ฝ่ายชายรักฝ่ายหญิงข้างเดียวเช่นเดียวกับเรื่อง “พลัสวัน” แต่ในเรื่อง “อเล็กซานโดร่า” ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่เด็กจากความใกล้ชิดกันคุ้นเคยกันมาพัฒนาไปเป็นความรัก เช่นเดียวกับการ์ตูนเรื่อง “ถนนสายนี้เบรียว” ได้เสนอเรื่องราวขณะที่ฝ่ายชายพยายามพัฒนาความสัมพันธ์จากความเป็นเพื่อนกันไปสู่ความเป็นคู่รักกัน ซึ่งเมื่อมองในส่วนของคุณคณจะพบว่าตัวละครแต่ละตัวมีความรักที่เหมือนและแตกต่างกัน โดยฝ่ายชาย (โทเงชิ คารัน) ในเรื่อง “พลัสวัน” มีความรักแบบเสียสละ (Agape) เป็นความรักที่ไม่มีเห็นแก่ตัวเป็นผู้ให้เสนอ คอยห่วงใยถึงความสุขของคนที่ยรักเป็นสำคัญซึ่งจะเห็นได้ชัดเลยว่า คารันมักคอยดูแลนานาโกะตลอดเวลาแม้ว่านานาโกะจะเป็นแฟนอยู่กับรุ่นพี่ก็ตาม

ส่วนฝ่ายหญิง (คิดาชิราคาอะ นานาโกะ) ในเรื่อง "พลัสวัน", ฝ่ายชาย (มัดสึอูระ ยู) และฝ่ายหญิง (โคอิชิคาว่า มิชิ) จากเรื่อง "มาร์มาเลตสุดที่รัก", ฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) และฝ่ายหญิง (แอมโบรเซียร์ ฮาร์ท) จากเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" และฝ่ายชาย (คาสึเกะ เคียวสึเกะ) และฝ่ายหญิง (อายูคาอะ มาโดกะ) จากเรื่อง "ถนนสายนี้เปรี้ยว" มีลักษณะความรักแบบมิตรภาพ (Storge) เป็นความรักที่พัฒนาจากมิตรภาพ เป็นความรู้สึกรักใคร่อันเนื่องมาจากการคบหากันมาเป็นเวลานานไม่ได้มีความรู้สึกตื่นเต้นเร้าร้อนแน่นต่างฝ่ายมีความสนใจร่วมกันและมีกิจกรรมร่วมกัน เป็นความรักที่มั่นคงผนวกเข้ากับการดำรงชีวิตตามปกติ ซึ่งความรักประเภทนี้เป็นความรักที่ยั่งยืนนานเพราะสามารถผนวกความรักให้เข้ากับชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ ดังนั้นจะไม่เกิดปัญหาแบบพวกที่มีความรักโรแมนติก ที่ต้องการความตื่นเต้นอยู่เสมอเมื่อความตื่นเต้นหมดไปก็คิดว่าความรักหมดไปแล้วแท้จริงแล้วเป็นการพัฒนาความรักที่ยั่งยืนซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มที่มีความรักแบบมิตรภาพ มีลักษณะความรักที่ยังเข้ากับการดำรงชีวิตปกติได้อย่างดี

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในรูปแบบความรักต่างๆ ที่นำเสนอออกมาในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่อง เป็นรูปแบบความรักที่เหมาะสมสามารถพัฒนาความรักที่มีให้เข้ากับชีวิตประจำวันทำให้สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ ซึ่งการพัฒนาและประคองความรักให้ยืนยาวได้นั้นจำเป็นต้องฟันฝ่าอุปสรรคปัญหาต่างๆ ซึ่งถ้าสามารถแก้ไขได้จะทำให้ความสัมพันธ์แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

10. การแก้ไขปัญหา

ในการแก้ไขปัญหาเป็นกระบวนการสำคัญต่อการรักษาความสัมพันธ์ให้ก้าวหน้ามากขึ้นซึ่งเมื่อสามารถแก้ไขปัญหามาให้ผ่านพ้นไป โดยปัญหาที่พบในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีดังนี้ ปัญหาเร่งแก่กันในโรงเรียน, ปัญหาขโมยภาพ, ปัญหาการให้ความรุนแรง, ปัญหาความไว้วางใจ, ปัญหาพ่อเลี้ยง, ปัญหาครอบครัว, ปัญหาบุคคลที่สาม, ปัญหาการปิดบังตนเอง, ปัญหาการค้นหาพ่อแท้, ปัญหาแม่กีดกัน, ปัญหานางเอกชอบคนอื่น, ปัญหาถูกลวนลาม, และปัญหาการสลัตัว

สำหรับการแก้ไขปัญหาในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีลักษณะคล้ายกัน กล่าวคือ เมื่อมีปัญหาระหว่างคู่รักมักจะใช้วิธีการพูดคุยปรับความเข้าใจกันด้วยการเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง ซึ่งจะพบในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักปิด สาวนักโบก" "เรียว" "พลัสวัน" และ "มาร์มาเลตสุดที่รัก" สำหรับการ์ตูนเรื่อง "อเล็กซานโดรท์" ฝ่ายชาย (อเล็กซ์ เรวิน) ต้องการที่จะพูดคุยกับฝ่ายหญิง (แอมโบรเซียร์ ฮาร์ท) โดยตรงเมื่อฝ่ายหญิงมีปัญหา แต่ฝ่ายหญิงมักจะหลีกเลี่ยงไปถามเพื่อนสนิทของฝ่ายชายแทนเพราะอายที่จะพูดคุยกับฝ่ายชายโดยตรง แต่ท้ายที่สุดฝ่ายหญิงก็ต้องกลับไปตามฝ่ายชายเองโดยตรงเพราะเพื่อนสนิทฝ่ายชายไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการตอบคำ

ถามและแนะนำให้ไปตามฝ่ายชายเองโดยตรง ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะปัญหาที่ฝ่ายหญิงสงสัยเป็นเรื่องส่วนตัว เช่น ทำไมอเล็กซ์จึงซื้อน้ำหอมให้ในวันเกิด หรือเรื่องแฟนเก่าของอเล็กซ์ เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่จะตอบคำถามได้ดีที่สุดจึงเป็นอเล็กซ์ อีกวิธีการหนึ่งสำหรับการแก้ไขปัญหาระหว่างคู่รักคือ การปรึกษาเพื่อนที่ไว้ใจได้ซึ่งจะพบในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา” “พลัสวัน” และการ์ตูนเรื่อง “มารีมาเลดสุดที่รัก” เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับกรณีที่ต้องการคำปรึกษาแนะนำแต่ทั้งนี้ตระหนักว่าการปรึกษามีใช้การแก้ปัญห การแก้ปัญหที่แท้จริง คือการพูดคุยทำความเข้าใจกันระหว่างผู้มีปัญหา ส่วนวิธีการแก้ปัญห่อื่นๆ ที่น่าสนใจ คือการใช้กำลังในการแก้ปัญหซึ่งพบในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา” และ “เรียว” ในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา” ฝ่ายชาย (คาซิโน เร) มักใช้กำลังในการตัดสินใจปัญหาไม่ว่าจะเป็นตอนที่เข้าไปทำร้ายรุ่นพี่ที่ขโมยภาพวาดแม่ลูกของฝ่ายหญิง (อะโซ คิระ) ไป เราเข้าไปชกหน้ารุ่นพี่คนนั้น และด้วยอารมณ์โมโหที่เกิดขึ้นทำให้สามารถทำให้คนตายได้ซึ่งเคยเกิดขึ้นแล้วในสมัยเด็กที่เราเอาปืนไปยิงเพื่อนที่ชอบมาแก๊งน้องชายฝาแฝด เป็นต้น ซึ่งปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเรตามแนวคิดเรื่องบริบทสังคมญี่ปุ่นมีสาเหตุมาจากการขาดการได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากแม่จึงทำให้เด็กเป็นคนขาดความรักและความอบอุ่นจนทำให้ต้องประทัดประทัดสังคมด้วยการใช้ความรุนแรงต่างๆ ซึ่งเราเป็นเด็กขาดแม่มาตั้งแต่วัยเด็กและถูกส่งตัวไปเรียนอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาด้วยญาติจึงทำให้เราขาดทั้งพ่อและแม่ในเวลาเดียวกันก่อให้เกิดปัญหาใช้ความรุนแรงประทัดประทัดสังคม แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแม่ในการเลี้ยงดูลูกเมื่อครอบครัวขาดแม่จะทำให้เด็กโตขึ้นมามีปัญหาได้อย่างเช่น คาซิโน เรในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา” ส่วนเรื่อง “เรียว” ที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหานั้น กล่าวคือ ในสมัยเฮอันซึ่งมีการปกครองโดยเจ้าเมืองตระกูลต่างๆ เมื่อฝ่ายหญิง (โทโฮยามาเร เรียว) ต้องหนีการถูกจับแต่งงานไปอยู่ในเมืองที่เป็นมิตรกัน ฝ่ายศัตรูที่ตามตัวเรียวมาจึงส่งคนมาเจรจาเมื่อไม่ได้ผลก็จะส่งกองทัพมาทำสงครามชิงตัวไปซึ่งเป็นลักษณะของการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะเรียวเป็นลูกสาวคนเดียวของตระกูลเก่าแก่ที่เหลือนอยู่ซึ่งตระกูลไทระที่ล้มตระกูลของเรียวได้ต้องการกลืนตระกูลของเรียวให้หมดจึงตั้งใจจะให้ลูกสาวในตระกูลนี้แต่งงานกับลูกชายในตระกูลไทระนั้นก็คือ โคเรโมริ ดังนั้นแม่ของเรียวจึงเลี้ยงเรียวมาในฐานะผู้ชายคือ “อุชิวากะ” ดังนั้นเมื่อทางตระกูลไทระพบตัวเรียวและรู้ว่าเป็นผู้หญิงจึงพยายามทำทุกอย่างที่จะได้ตัวเรียวกลับคืนมาซึ่งในสมัยนั้นการแก้ปัญหด้วยการยกทัพไปรบเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้หญิงเพียงคนเดียวเป็นเรื่องปกติ แต่ในปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วและปัจจัยของความรักได้เข้ามาเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจแต่งงานดังนั้นค่านิยมในการแก้ปัญหด้วยการรบจึงหมดไป สำหรับการ์ตูนเรื่อง “ถนนสายนี้เปรี๊ยะ” คนที่จะจัดการแก้ไขปัญหาคือ คาสึเกะ เคียวสึเกะ (พระเอก) เนื่องจาก

เคียวสึเกะเป็นคนมีพลังจิตทำให้สามารถใช้พลังพิเศษนี้ในการช่วยเหลือผู้อื่นและช่วยแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ให้คลี่คลายไปด้วยดี

เมื่อความสัมพันธ์เริ่มขึ้นเกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ไปสู่ความเป็นคู่รักซึ่งในการ์ตูนทั้ง 6 เรื่องมีการเริ่มความสัมพันธ์จากฝ่ายชายทั้งสิ้นซึ่งจะมีลีลาและรูปแบบในการวางตัว การขอความรักที่ไม่เหมือนกัน จากสังเคราะห์พบว่าเมื่อฝ่ายชายเสนอความรักให้ฝ่ายหญิงแล้วมักจะแสดงท่าทีไม่สนใจจนทำให้ฝ่ายหญิงต้องพยายามแสดงความรักออกมาให้ฝ่ายชายรับรู้ เช่นในการ์ตูนเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา” “เรียว” และ การ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” ส่วนการ์ตูนอีก 3 เรื่องฝ่ายชายจะพยายามสอบถามกระตุ้นให้ฝ่ายหญิงตอบรับความรักซึ่งอาจจะเป็นการสร้างรูปแบบที่น่าสนใจต่อการตอบรับรักของฝ่ายหญิงได้แนวทางหนึ่ง ในการ์ตูนบางเรื่องมีผู้ช่วยคอยช่วยเหลือทั้งพระเอกและนางเอกซึ่งจะยื่นมือเข้ามาเมื่อทั้งคู่มีปัญหาโดยที่คู่พระนางมิได้ร้องขอแต่อย่างใด เช่นในเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” เพื่อนสนิทของฝ่ายชาย คือ เจค แรงค์ และออตโตริจะคอยเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงมีโอกาสพบเจอและได้ใกล้ชิดกัน เช่น ตอนที่ไปเที่ยวประเทศญี่ปุ่น เจคโกหกว่ามีห้องเหลืออยู่เพียง 2 ห้องดังนั้นแอมจะต้องนอนกับอเล็กซ์ในห้องเดียวกัน ซึ่งตอนแรกอเล็กซ์พยายามจะหาทางออกทางอื่นแต่สุดท้ายก็ต้องยอมนอนค้างห้องเดียวกับแอม โดยแอมเองก็ไม่กังวลอะไรเพราะยังมองอเล็กซ์เป็นเพื่อนที่ตนต้องปกป้องดูแลเหมือนสมัยก่อน ส่วนออตโตริสร้างโอกาสให้อเล็กซ์ในการเล่นเกมนิเคอริชานต้า วิธีเล่นจะเหมือนเล่นเกมบัตตี้ที่ฝ่ายหญิงจับชื่อฝ่ายชายและฝ่ายชายจับชื่อฝ่ายหญิงแล้วจะต้องแอบดูแลโดยไม่ให้ฝ่ายที่ถูกจับชื่อรู้ว่าใครจับได้ชื่อตนเองจากนั้นจะมาเฉลยกันในวันคริสตมาสซึ่งมีคนกลายเป็นแฟนกันเพราะเกมนี้มาหลายคู่แล้วดังนั้นออตโตริจึงช่วยอเล็กซ์โดยการทำฉากจับรายชื่อเป็นชื่ออเล็กซ์ทุกใบให้แอมเลือกจับเพื่อให้แอมได้คู่กับอเล็กซ์ส่วนชื่อแอมนั้นออตโตริส่งให้อเล็กซ์เลยโดยไม่ต้องจับฉาก

เช่นเดียวกับการ์ตูนเรื่อง “อเล็กซานโดรท์” โดยส่วนมากเพื่อนๆ ของคู่เอกในการ์ตูนมักจะมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมความสัมพันธ์ทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นคนให้คำปรึกษาแนะนำ พูดคุยเพื่อทำให้ฝ่ายหญิงและฝ่ายชายสบายใจและแก้ไขปัญหาก็ได้ เช่น คิตะ ทัดสึยะและซิงฮารายารุมิในเรื่อง “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา”, อาคิซึกิ เมโกะและมิวะ ซาโตชิในเรื่อง “มาร์มาเลตสุดที่รัก”

ในทางตรงกันข้ามตัวละครบางตัวเป็นตัวกีดกันความสัมพันธ์ของตัวเอกในเรื่อง เช่น แฟนเก่า คนที่มาขึ้นชอบพระเอก หรือคนที่นางเอกชอบ ความเป็นที่เป็นน้องกันในการ์ตูนเรื่อง “มาร์มาเลตสุดที่รัก” แม้ในการ์ตูนเรื่อง “พลัสวัน” และ “สิงห์นักบิณฑา นักบิณฑา” เป็นต้น

แฟนเก่าของพระเอกมีส่วนทำให้รูปแบบความสัมพันธ์สั้นคลอนยั้งถ้าไม่ได้เลิกกัน ด้วยปัญหาหรือไม่ชอบกันจะยิ่งทำให้ความรักครั้งใหม่มีปัญหาได้ เช่นในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิณฑาวนักโบก" ที่แฟนเก่าสมัยมัธยมต้นของเรตามมาหาเพื่อขอคืนดี การ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" คือ แฟนเก่าของรุ่นพี่ที่นางเอกชอบและเป็นแฟนอยู่ซึ่งทั้งรุ่นพี่และแฟนเก่าต่างยังรักกันอยู่แต่เลิกกันไป เมื่อได้ใกล้ชิดกันผ่านไฟเก่าก็ปะทุขึ้นใหม่ และการ์ตูนเรื่อง "อเล็กซานโดร่า" คือ แฟนของพระเอกที่กลับมาออกลาพระเอกไปแต่งงานทำให้ฝ่ายหญิงเกิดความสับสนไม่มั่นใจในตัวเองเมื่อเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับ ส่วนคนที่มาขึ้นชอบพระเอกพบในการ์ตูนเรื่อง "เรียว" "มารีมาเลดสุดที่รัก" และการ์ตูน "พลัสวัน" มีลักษณะที่เป็นแบบแฟนคลับและเป็นคนที่ฝ่ายชายเคยคบหาด้วยแต่เลิกกันไปไปแล้วแต่ฝ่ายหญิงยังรักฝ่ายชายอยู่ บุคคลเหล่านี้เมื่อปรากฏตัวออกมาจะทำให้นางเอกหวั่นไหวโดยส่วนใหญ่จะเป็นเพราะไม่มั่นใจในตนเอง ระวังเกิดความไม่ไว้วางใจในตัวพระเอกซึ่งพระเอกจะต้องพยายามพิสูจน์ด้วยการอธิบายความเป็นจริงฝ่ายหญิงเข้าใจกระจ่าง

ในส่วนของความเป็นพี่น้องกันของการ์ตูนเรื่อง "มารีมาเลดสุดที่รัก" นั้นเป็นความเข้าใจผิดของฝ่ายชายทำให้ต้องพยายามหักห้ามใจเลิกกับฝ่ายหญิงเพื่อรักษาความเป็นครอบครัวที่อบอุ่นไว้ ซึ่งเป็นการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสมถ้าทำได้จริง แต่ในการ์ตูนแสดงให้เห็นว่าฝ่ายหญิงและฝ่ายชายรักกันมันคงจึงทำให้ทั้งคู่ไม่อาจเลิกรักและกลับมาทำตัวเป็นพี่น้องกันได้จึงตั้งใจจะอยู่ด้วยกันโดยไม่มีลูกและไปขอร้องให้พ่อแม่ของทั้งสองยอมรับ สำหรับผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการกระทำที่เหมาะสมเพราะเมื่อพยายามที่จะเลิกกันไปแล้วแต่ไม่สำเร็จจำเป็นจะต้องอยู่ด้วยกันก็ต้องยอมรับข้อแม้และการไม่ยอมรับในสังคมต่อความรักระหว่างพี่น้องซึ่งการ์ตูนได้เสนอให้เห็นว่าทั้งหญิงและชายต่างเผชิญปัญหาโดยขออนุญาตพ่อแม่ให้ยอมรับ ซึ่งพ่อแม่ของฝ่ายหญิงและฝ่ายชายในเรื่องนี้ได้อธิบายความจริงให้กระจ่างว่าทั้งคู่ไม่ใช่พี่น้องกันและไม่กีดกันความรักของทั้งสองคน แต่แม่ในเรื่อง "พลัสวัน" และ "สิงห์นักบิณฑาวนักโบก" มีลักษณะกีดกันความรักของลูกสาวโดยเฉพาะในการ์ตูนเรื่อง "พลัสวัน" แม่ไม่ยอมรับรุ่นพี่ที่ฝ่ายหญิงชอบเพราะเขาเป็นสาเหตุทำให้ลูกชาย (ที่ฝ่ายหญิง) ตาย แต่สุดท้ายก็ยอมให้อภัย ส่วนแม่ของอะไซ่ คิระในการ์ตูนเรื่อง "สิงห์นักบิณฑาวนักโบก" ไม่ค่อยชอบพระเอกแต่ไม่ค่อยมีบทบาทอะไรในการกีดกันคิระกับเร ซึ่งเมื่อสังเกตดูแล้วในการ์ตูนแต่ละเรื่องพ่อแม่และครูจะไม่ค่อยมีบทบาทอะไรต่อตัวการ์ตูนเลยแสดงให้เห็นถึงอิสระเสรีในด้านความคิดการตัดสินใจซึ่งเป็นการสร้างแฟนตาซีที่สนุกสนานให้กับผู้อ่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งรวมไปถึงรูปแบบของความรัก เช่นการมีความสัมพันธ์ทางเพศ ที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้แล้วว่าในการ์ตูนญี่ปุ่นทุกเรื่องที่ผู้วิจัยเคยอ่านไม่มีเรื่องไหนที่มีความสัมพันธ์ทางเพศแล้วท้อง จะมีเพียงไม่กี่เรื่องเท่าที่ผู้วิจัยจำได้มีเพียงเรื่องเดียวที่แสดงให้เห็นถึงโอกาสการท้องเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศแต่เมื่อไปตรวจก็มิได้ตั้งท้องอย่างที่เข้าใจ ในส่วนนี้เองเป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสนุกสนานอย่างไม่มีขอบเขต

ของการ์ตูนญี่ปุ่นซึ่งถ้าผู้รับสารไม่ตระหนักถึงความเป็นจริงในข้อนี้และไม่ได้เตรียมตัวป้องกันอาจจะทำให้เป็นปัญหาท้องและต้องการทำแท้งอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นเป็นสื่อที่สามารถสอนให้ความรู้ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศได้อย่างชัดเจนซึ่งผู้รับสารจะได้ข้อมูลในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่หลากหลายและมากมายตามการ์ตูนที่ได้อ่าน ซึ่งมีการนำเสนอแนวคิดจิตวิทยาความรัก, รูปแบบความสัมพันธ์ และการแก้ไขปัญหาไว้ถูกต้องบ้างไม่ถูกต้องบ้างตามสถานการณ์ สถานที่ และเวลา จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างเกราะป้องกันที่ตัวผู้รับสารให้รู้เท่าทันสื่อเพื่อที่จะได้ใช้สื่อการ์ตูนญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย ผู้วิจัยให้ความสำคัญต่อการสร้างเกราะป้องกันที่ตัวผู้รับสารมากกว่าการควบคุมสื่อการ์ตูนเพราะเราไม่สามารถจำกัดขอบเขตของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของกลุ่มผู้รับสารเด็กและวัยรุ่นได้ โดยเราควบคุมดูแลสื่อการ์ตูนไม่ให้เสนอภาพความสัมพันธ์ที่เป็นอันตรายต่อเด็กเพียงอย่างเดียวไม่พอ เพราะนอกจากสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นแล้วยังมีสื่อหนังสือสิ่งพิมพ์อื่นๆ สื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ต่างๆ อีกมากมายที่ยังคงถ่ายทอดรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศทั้งที่ถูกต้องเหมาะสมและไม่ถูกต้องซึ่งเป็นการยากที่เราจะเข้าไปควบคุมสื่อต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด ทางที่เป็นไปได้และเหมาะสมคือการทำให้เด็กและวัยรุ่นเข้มแข็งและมีเกราะป้องกันตนเองซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ครูอาจารย์ คนที่อยู่แวดล้อมเด็กและวัยรุ่นเหล่านั้นในการแนะนำสั่งสอนให้รู้จักคิดพิจารณาและมีวิจารณญาณในการใช้สื่อ

จากการสังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่นทั้ง 6 เรื่องนำไปสู่การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นกับกลุ่มนักจิตวิทยาต่อการนำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่นซึ่งผู้วิจัยได้เสนอไว้ในบทถัดไป